

Svanučė

Glasnik Kristove Prisutnosti



SVANUĆE

Broj 7

SRPANJ 2015

First-class postage paid at Rutherford, NJ. Published by The Dawn Bible Students Association, 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle
Almirante Brown 684, Monte
Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,
P.O. Box 402, Rosanna,
Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal
77204, Nova Iguaçu, Rio de Janeiro,
CEP 26210-970

BRITISH ISLES: Associated
Bible Students, 102 Broad Street,
Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,
British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18,
44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de
Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch
Bibelstudien- Vereinigung, Postfach
11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),
199 Railroad Avenue, East Rutherford,
NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,
#34, Serpentine Street, Richmond
Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,
Associazione Studenti Biblici, Via
Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Božje namjere u vezi njegovog
Zemaljskog Kraljevstva 2

Međunarodne Biblijske Studije

Nema Počinka Onima koji Čine
Zlo 20

Sud Protiv Iskvarenih Vođa 23

Pravda, Ljubav i Poniznost 26

Bog Pokazuje Milosrđe 29

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Jer Je Ovo Poteklo Od Mene 32

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition – JULY 2015

First Issue published December 2013

Printed in USA

Božje Namjere u Vezi Njegovog Zemaljskog Kraljevstva

*„Da je izvrši u punini vremena: da sve sjedini u Kristu kao glavi, što je na, nebesima i na zemlji.“
Efežanima 1:10*

MNOGI KRŠĆANI danas imaju ozbiljne sumnje u vezi toga da će Kristovo kraljevstvo ikada biti uspostavljeno na zemlji. Kad pogledamo na svijet oko nas danas i mirijade njegovih problema, to nas ne treba čuditi. Prema Svjetskom Gospodarskom Forumu „Outlook on the Global Agenda—2015,” deset vrhunskih izazova s kojima se svijet trenutno suočava i koji će vjerovatno zaokupljati njegove vođe tijekom sljedećih 12 – 18 mjeseci su:

1. Produbljivanje nejednakosti dohotka
2. Trajni rast nezaposlenosti
3. Nedostatak vodstva
4. Povećanje geostrateškog natjecanja među svjetskim regijama
5. Slabljenje predstavničke demokracije
6. Povećanje zagađenja u zemljama u razvoju
7. Povećanje pojava ekstremnih vremenskih uvjeta

8. Jačanje nacionalizma

9. Povećanje problema vode

10. Rastuća važnost zdravlja u gospodarstvu

Osim toga, tu su stalne prijetnje terorizma u različitim oblicima, očita otvorenost nemoralu, i općeniti porast bezbožnosti diljem svijeta – a što kako izgleda niti civilne niti vjerske vlasti nisu u stanju spriječiti. Gledano samo iz ove perspektive, to je mračan i turoban pogled na svijet u kojem danas živimo. Hoće li Kristovo kraljevstvo ikada doći, i ako da, hoće li uspjeti riješiti čovjekove probleme? Da li nam Biblija išta kaže o tome?

Razmatrajući ovu važnu temu, kao prvo bi smo trebali shvatiti da Božji plan spasenja pale i umiruće ljudske rase obuhvaća tisuće godina u vremenu. Iz toga instiktivno zaključujemo, da postoji puno više od toga da samo vjerujemo u Krista i budemo spašeni. Trebali bi smo kao prvo imati na umu da Isus nije došao da umre za svijet sve do četiri tisuće godina nakon pada čovjeka. Tijekom tog vremena Bog nije dao konačnu objavu svog plana otkupljenja, govoreći o njemu nejasno kroz proroke i kroz predlike i sjene, i to samo jednoj maloj naciji Izrael. Sve dok Krist nije došao i kroz Evanđelje rasvjetlio život i besmrtnost, Božji je narod počeo svaćati da on ima plan „vječni naum,“ i da se sve dok ne bude „punina vremena“ sve stvari na nebu i na zemlji neće početi sjedinjavati pod Kristom. (Efež. 1:10; 3:11)

Veliki dio detalja Božjeg plana je otkriven kroz njegovu Riječ posredstvom usporedbi i slikovnih rečenica. Naši praroditelji bili su ispitani glede njihove poslušnosti Božjoj volji. Oni nisu uspjeli, i premda je Isus platio kaznu za njihov grijeh, i tako omogućio put izlaska iz smrti, nijednom pripadniku Adamske rase neće biti dan vječni život sve dok ne budu bili pojedinačno suđeni. Tisućugodišnje razdoblje tijekom kojega će pojedinci rase kao cjeline proći to suđenje u Bibliji se naziva sudnji dan. Riječ „sud“ koja je korištena s tim u vezi, je da opiše misao tog posebnog aspekta Božjeg nauma a koji će biti izvršen tijekom „izvršenja punine vremena.“

Grijeh naših praroditelja bio je pobuna protiv Stvoriteljeve volje, i cijela je ljudska rasa od tada u većoj ili manjoj mjeri nastavila s tom pobunom. Bog nam je zajamčio da će to protivljenje njegovoj volji biti okončano, i da će njegova volja na koncu vladati iznad svega po cijeloj zemlji. Kako bi nam pomogla shvatiti što je uključeno u taj aspekt Božjeg nauma za čovječanstvo, obećanja njegove Riječi govore nam o kraljevstvu, i da će u tom kraljevstvu Krist vladati sve dok svi njegovi neprijatelji ne budu bili podloženi pod njegove noge—sve dok se Božja volja ne bude vršila na zemlji kao što se vrši na nebu. (Mat. 6:10) Izraz „podanici“ je često korišten u vezi sa mišlju o kraljevstvu, i prenosi značenje slike o kraljevstvu u

Bibliji. U to će vrijeme, svijet postati „podanikom“ volji Božjoj.

Postoji jedna druga važna riječ koja je korištena da prenese puni opseg Božjih namjera u odnosu na ljudsku rasu, i to je „savez.“ Ljudska rasa će biti obnovljena u savezni odnos sa Bogom. Čovjek se može pokazati lojalnim na kušnji, i može u potpunosti podložiti svoju volju zahtjevima Božjeg zakona. Ipak, biti obnovljen u savezni odnos sa Stvoriteljem pruža čak veću i mnogo potpuniju sliku onoga što Bog, kroz Krista, namjerava učiniti za palu rasu. Postoje i drugi izrazi korišteni u obećanjima Svetog Pisma, ali u našoj sadašnjoj diskusiji mi ćemo se usredotočiti na ove tri—djelo suda, djelo kraljevstva, i sklapanje saveza između Boga i ljudi.

DJELO PRIPREME

Zbog neuspjeha da ispravno razumiju i usklade Riječ istine, mnogi su uvelike krivo shvatili božansku namjeru u odnosu na Božje sudove, njegovo kraljevstvo, i njegove saveze. Većina Kršćanskog svijeta vjeruje da je ljudska rasa na suđenju za život tijekom sadašnjeg života—da je sada Božji sudnji dan za sve ljude. Zato što Biblija tako snažno govori o budućem sudnjem danu, ovaj pravac razmišljanja pokušava uzeti Biblijske tekstove koji se na to odnose u obzir, međutim rezultat je zbunjenost i proturječje. Naprosto su vezani s tim kada to temelje na pogrešnoj

pretpostavci koja inzistira da trenutak smrti označava potpuni kraj kušnje za sve.

Božja obećanja u vezi Kristovog kraljevstva i što će ono učiniti za ljudsku rasu su također pogrešno shvaćena. Ne poznavajući Božji plan, mnogi inzistiraju da je kraljevstvo bilo uspostavljeno ili netom nakon prvog Gospodinovog dolaska, ili u nekom vremenu u stoljećima koja su uslijedila, i da je od tada vladalo na zemlji. To gledište poništava Božja obećanja o budućem slavnom kraljevstvu koje će donijeti mir i radost čovječanstvu, i vječni život svima koji poslušaju njegove zakone. Kako se radujemo da možemo jasno vidjeti da je ono što je počelo sa Kristovim prvim dolaskom bilo pozivanje i obučavanje onih koji trebaju biti sukraljevi sa Isusom, a ne uspostava samog kraljevstva.

Isto načelo tumačenja pokazuje se istinitim s obzirom na Božja obećanja da uspostavi savezni odnos između sebe i otuđene ljudske rase, počev sa „domom Izraelovim...i domom Judinim.“ (Jer. 31:31) Prorok je to nazvao „novim savezom.“ Mnogi, ne uspijevajući razumjeti Božji plan, pretpostavljaju da je taj Novi Savez počeo djelovati između Boga i ljudi kada je Sveti Duh došao na učenike koji su čekali na Pedesetnicu. Gotovo je ista pogreška koja je učinjena s obzirom na djelo suda i djelo kraljevstva—i iz istog razloga.

Uzrok zašto toliki mnogi ne uspijevaju razumjeti ta temeljna učenja Svetog Pisma ispravno je da oni ne vide razliku između onih koje je Bog obećao blagosloviti i onih koje će on koristiti da pruži te blagoslove. Oni ne uspijevaju razabrati da povezanost njegovih obećanja o sudnjem danu, kraljevstvu, i Novom Savezu sa njegovim slugama ovog doba ne znači da je ovo sudnji dan svijetu, niti da kraljevstvo sada vlada, niti da mi sada živimo pod uvjetima Novog Saveza.

TAJNE OTKRIVENE

Prije Isusovog prvog dolaska veliki dio Božjeg plana ostao je tajnom. Jedno važno obilježje koje je ostalo nerazotkriveno sve dok Krist nije došao bilo je da obećano potomstvo, Mesija, veliki Kralj i Sudac—kroz kojega se trebaju ispuniti Božja obećanja da blagoslovi svijet—treba imati sudionike koji trebaju djeliti s njim njegovu slavu, vladati i suditi s njim. Apostol Pavao je rekao da je „ova tajna....Krist u vama, nada slave.“ (Kol. 1:27) Međutim, kada je ova tajna bilo otkrivena i otključana, Božji je narod naučio da će sveti „suditi svijet,“ da će „zakraljevati s Kristom tisuću godina,“ i oni su bili pozvani da postanu „slugama“ Novog Saveza. (1 Kor. 6:2; Otkr. 20:4,6; 2 Kor. 3:6)

Uzimajući na znanje sudnji dan, Pavao nam jasno govori da je Bog „ustanovio dan u koji ima suditi svijet po pravdi,“ preko Isusa, „čovjeka

kojega odredi.“ (Djela 17:31) Sveto Pismo također objavljuje da je Bog „sav sud dao Sinu“ Isusu Kristu, koji će suditi „žive i mrtve o pojavku svojemu.“ (Ivan 5:22; 2 Tim. 4:1) Prvo spominjanje djela suđenja koje je dao jedan od Božjih proroka jasno pokazuje da će mnogi sudjelovati u njemu. To je bio Henok, koji je, prema Judi, preorekao da Gospodin treba doći sa mirijadama svojih svetih, da izvrši sud. (Juda 14,15) Potvrđujući to, Pavao je napisao, „Ne znate li da će sveti suditi svijet?“ (1 Kor. 6:2)

Sveto Pismo opetovano objavljuje da je Isus Krist veliki kralj u božanskom kraljevstvu koje za kratkim treba zavladata nad stvarima cijelog svijeta. Riječ Božja također snažno objavljuje da Kristovi vjerni sljedbenici ovog doba trebaju sudjelovati u slavi njegovog kraljevanja—da će vladati s njim. To je prekrasna „nada slave“ za one koji žrtvuju sve, trpe i umiru s Isusom, i koji će kroz „prvo uskrsnuće“ živjeti i vladati s njim.

Čudesnom Božjom milošću, Biblija nas ovlašćuje da u tu nadu slave uključimo i očekivanje sudjelovanja u djelu posredovanja Novog Saveza. Za Isusa Krista je posebno objavljeno da treba biti posrednik tog saveza između Boga i čovjeka. (Hebr. 12:24; 1 Tim. 2:5) Međutim, i za vjerne Isusove sljedbenike je rečeno da će biti „služnici Novog Saveza,“ koji su pozvani i obučeni da služe u „službi pomirbe“ pod njegovim pripremama. (2 Kor. 3:6; 5:18)

PRAKTIČNO OBUČAVANJE

U božanskoj pripremi, obučavanje onih koji su pozvani sudjelovati sa Isusom u blagoslivljanju svih naroda na zemlji je bilo ostvareno na vrlo praktičnoj osnovi. Kada je Pavao pitao Korintsku braću, „Ne znate li da će sveti suditi svijet?“ on ih je opominjao da daju sve od sebe u primjenjivanju načela istine u njihovim životima i posebno u njihovom ophođenju jednih s drugima. On je zaključio da ako oni trebaju sudjelovati sa Isusom u suđenju svijetu, oni bi onda trebali naučiti ispravno primjenjivati načela pravde i pravednosti u rješavanju problema koji su s vremena na vrijeme pojavljivali među njima.

Ovo isto praktično obučavanje budućih blagosiljatelja svijeta je razabrano u povezanosti sa njihovom nadom vladanja s Isusom, kraljem kraljeva. Kada se netko moli, „dodi Kraljevstvo tvoje; budi volja Tvoja kako na nebu tako i na zemlji,“ onda bi prije svega trebao imati na umu da se Božja volja treba vršiti u njegovom srcu i životu. Potpuna i bezrezervna predaja volji Božjoj kroz Krista naše Glave je uvjet da bi se bilo tko mogao nadati da će sudjelovati sa Isusom u djelu uspostave božanske volje u srcima ljudi tijekom kraljevstva. Prema tome jedino kada se ponize pod moćnu ruku Božju on će ih uzvisiti u kraljevsku slavu sa Učiteljem.

Slično tome, kao prospektivni sluge pomirenja u Mesijanskom dobu, oni primaju svoje obučavanje sada. U sadašnjoj upotrebi riječi pomirenje, njihova je prednost da ako bilo gdje i bilo kad nađu uho koje sluša, kažu, „pomirite se s Bogom!“ (2 Kor. 5:20) Oni tako služe kao mirotvorci u pripremi za tu proširenu službu kao sposobnih slugu Novog Saveza, kada će njihova prednost biti da pomognu dovesti cijelu rasu u savezni odnos sa Bogom.

KRALJEVSTVO JE BLIZU

Istraživači Svetog Pisma trebali bi biti upoznati sa mnogim tekstovima koji govore o kraljevstvu, iz jedne točke gledišta, kao da je imalo svoj početak s prvim Isusovim dolaskom. Pavao je napisao, „On nas izbavi iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje.“ (Kol. 1:13) Isus je također izjavio tijekom svog prvog dolaska da „kraljevstvo nebesko trpi nasilje.“ (Mat. 11:12) Ovi i drugi biblijski tekstovi pokazuju da je kraljevstvo, u izvjesnom smislu, došlo u postojanje kod Isusovog prvog dolaska. Međutim, oni koji su u stanju ispravno se služiti s Riječju istine razumiju da kraljevska vladavina nad čovječanstvom nije tada započela. Oni znaju da je kraljevstvo postojalo samo u svojoj pripremnoj fazi, i da je Evandeosko doba razdoblje tijekom kojeg su oni koji će vladati u kraljevstvu bili i još uvijek ih se poziva i obučava za taj visoki položaj.

Razlog za naglašavanje ovih činjenica je da se također istakne da se isto načelo tumačenja pokazuje istinitim s obzirom na Božja obećanja Novog Saveza. Baš kao što Božja obećanja jasno pokazuju da je vladalačko razdoblje tog kraljevstva tijekom Mesijanskog doba, tako i njegova prvobitna obećanja Novog Saveza slično otkrivaju kada će postati djelotvorna, i da će najprije biti sklopljen sa „domom Izraelovim, i s domom Judinim.“ (Jer. 31:31-34) Slično, kao i u slučaju obećanja kraljevstva, ona koja se odnose na Novi Savez isto tako uključuju puno toga što se treba ispuniti u iskustvima relativno malog broja Božjeg posvećenog naroda tijekom sadašnjeg doba.

Novi zavjet povezuje posvećene Isusove sljedbenike sa obećanjem Novog Saveza, baš kao što su povezani sa Božjim obećanjima kraljevstva. Kada razumijemo da je sadašnji odnos svetaca prema tom savezu jedino u smislu što su obučavani kao njegovi slugе, tada nećemo imati poteškoća u razabiranj u savršenog sklada svih Biblijskih redaka koji se odnose na tu temu. Razmotrimo stoga ukazivanja Novog zavjeta na Novi Savez i zapazimo da podrazumijevaju ne više nego ukazivanja Novog zavjeta na kraljevstvo i odnos crkve s istim.

KRV NOVOG SAVEZA

U Mateju 26:27,28 citiran je Isus kako kaže svojim učenicima kad im je dao čašu Gospodnje

večere, da ona predstavlja, „krv novog saveza.“ To je ponekada pogrešno shvaćeno da znači da Isus govori svojim učenicima da je prorečeni Novi Savez sada postao djelotvornim i da su oni tada pod njegovim uslovima bili, kroz njegovu krv, pomireni s Bogom. Međutim, kada pažljivije razmotrimo stvar, nalazimo da to nije misao.

Hebrejima 10:9 glasi, „Tada reče: "Evo dolazim, da učinim o Bože volju tvoju." Dokida prvo, da postavi drugo.“ „Prvo“ na koje se ovdje ukazuje je stari Savez Zakona, a „drugo“ je Novi Savez. Prema Svetom Pismu, Isus je okončao Savez Zakona kao sredstvo, kroz koje su Izraelci, ili ljudi bilo kojeg naroda, mogli biti pomireni s Bogom. Bio je okončan jednako sigurno kao što je i Izraelsko predodžbeno kraljevstvo bilo uklonjeno od strane Babilona što su prorekli Ezekijel i Jeremija, i kasnije od Rimljana kao što je Isus prorekao kad je rekao, „Evo vam se kuća vaša napuštena ostavlja.“ (Ezek. 21:25-27; Jer. 25:9-11; Mat. 23:38)

Pavao piše da je prvi savez bio uklonjen da bi drugi, Novi Savez, mogao biti uspostavljen. Isto vrijedi i za kraljevstvo. Predodžbeno je kraljevstvo bilo uklonjeno da bi kraljevstvo u protuslici, pod Kristom, moglo biti uspostavljeno. S uklanjanjem predodžbenog kraljevstva, stvarno kraljevstvo je bilo blizu. S njegovim se uspostavljanjem počelo u smislu da se kraljeve tog kraljevstva počelo pripremati za uzvišenu službu za koju su oni bili

pozvani. Tako je bilo i s Novim Savezom. Po prvom dolasku našeg Gospodina, njegove sposobne sluge počelo se obučavati u Kristovoj školi kako bi bili spremni, u povezanosti s njim, uvesti taj savez na početku Mesijanskog doba—razdoblja tisućugodišnjeg kraljevstva i sudnjeg dana. Zato je Isus rekao da je njegova krv bila krv Novog Saveza. Ne postoji druga krv. Sama svrha radi koje je Isus prolio svoju krv bila je da izgubljena rasa može biti pomirena s Bogom, i to djelo pomirenja treba biti ostvareno kroz Novi Savez.

Zapazimo nadalje kako Pavao navodi potpunu misao o tome kako je krv Kristova krv Novog Saveza. Prije uvođenja predodžbenog „prvog“ saveza, Mojsije, njegov posrednik, žrtvovao je životinje, i kada je narod ušao u savez, on je upotrijebio krv tih životinja da poškropi „samu Knjigu i sav puk.“ Zatim Pavao dodaje, „a onda krvlju slično poškropi i Šator i sve bogoslužno posuđe... Ako se dakle time čiste slike onoga što je na nebu, potrebno je da se samo to nebesko čisti žrtvama od tih uspješnijima.“ (Hebr. 9:19-23)

Škropljenje „svega puka“ pod predodžbenom pripremom unaprijed ukazuje na inauguraciju Novog Saveza. Osim toga, međutim, kako Pavao objašnjava, i Šator i sve bogoslužno posuđe također je bilo poškropljeno, što je, kako je on rekao, unaprijed ukazalo na škropljenje šatora i njegovog uređenja u protuslici—nebeskih stvari ovog doba. Knjiga Hebrejima stavlja Kristove

sljedbenike u isti odnos prema šatoru u protuslici kao što su bili svećenici Izraela prema predodžbenom šatoru. Oni su bili razvijani kao svećenstvo, s nadom ulaska u „Svetinju nad svetinjama.“

Mi ne znamo koliko je dugo trebalo za gradnju predodžbenog Šatora i uvođenje njegovih službi kroz koje je nacija Izrael primila svoje blagoslove pod Savezom Zakona, ali cijelo Evandeosko doba je potrebno da bi se „izgradilo“ šator u protuslici i pokrenulo njegovo svećenstvo. To je neophodno djelo u povezanosti sa uspostavom Novog Saveza. Zato što je to učinjeno u pripremi za pomirenje svijeta s Bogom kroz to uređenje na Kristovu krv koja je to učinila mogućim ukazuje se kao na krv Novog Saveza. Drugim riječima, krv Kristova je bila korištena tijekom Evandeoskog doba da učini prihvatljivima žrtve onih koji su bili pripremani kao sposobni sluge Novog Saveza. To ne znači da su oni pod Novim Savezom, nego umjesto toga da su bili pripremani upravljati zakonima tog saveza za ljude kada pripremno djelo ovog Evandeoskog doba bude bilo dovršeno.

U Hebr. 9:14 Pavao objašnjava da Kristova krv čisti savjest Kršćanina od mrtvih djela. Bitno je da to bude učinjeno, inače mi ne bi mogli biti prihvatljivi Bogu kao sposobni sluge Novog Saveza. U idućem retku Pavao objašnjava da je Isus posrednik Novog Saveza za čišćenje grijeha.

Apostol piše, da će zbog toga, Isusova smrt donijeti „otkupljenje od prijestupaka iz prvog saveza.“ Stoga će biti to da će oni koji su bili pozvani primiti „obećanje vječne baštine.“

Mi u ovom odlomku, stoga, nalazimo dvije stvari koje su ostvarene sa krvlju Kristovom. Prva je čišćenje naše savjesti od mrtvih djela, a druga je otkupljenje prijestupa pod prvim savezom. U Pavlovim danima, oni Židovi koji su došli „u Krista“ su zapravo prestupili pod Starim Savezom, međutim to nije bila istina za Neznabožacke obraćenike niti tada niti sad. Ono na što on ukazuje je način na koji će obećanje iz Jer. 31:34 biti ispunjeno kada Novi Savez bude bio sklopljen sa domom Izraelovim, i sa domom Judinim.

Pavao u Hebr. 9:15 govori o prirodnom domu Izraelovom kao o onima koji su bili „pozvani.“ Ovdje se ne govori o onima koji su bili pozvani nebeskim pozivom. Trebali bi smo imati na umu da je Izraelska nacija bila pozvana na određene milosti u božanskom planu, i Pavao ukazuje na to u Rim. 11:26-29. Ovdje on objašnjava da će sa Siona doći „Izbavitelj, i odvratiti bezbožnost od Jakova,“ to jest da je to Božji savez s njima kada ukloni grijehe njihove. Zatim on dodaje, „Ta neopozivi su darovi i poziv Božji!“ Uspoređujući taj odlomak sa Hebr. 10:16, mi možemo jasno vidjeti u kasnijem retku da će konačno djelo koje treba biti ostvareno s krvlju Kristovom biti „nakon onih dana „tijekom kojih je ta krv najprije bila korištena da

očisti našu savjest od mrtvih djela. U slučaju Židovskih obraćenika, neka od tih mrtvih djela bili su njihovi napori da dobiju život pod Zakonom, međutim cijela crkva, Židovi i Pogani, trebaju to čišćenje da bi bili pripremljeni upravljati zakonima Novog Saveza kada on bude bio uveden.

MESNATE PLOČE SRCA

U 2 Kor. 3:3-8 Pavao nadalje rasvjetljuje odnos Kristovih sljedbenika prema Novom Savezu. U tom odlomku se o njima govori kao o „osposobljenim slugama“ tog saveza, i Pavao jasno ukazuje na prirodu njihove službe. On kaže da su oni „poslanica Kristova,“ napisana ne na kamenu, nego na „tjelesnim pločama srca.“ U recima sedam i osam on čini jasnim da uspoređuje službu Starog Saveza sa onom Novog Saveza, i da je predodžbena služba na koju on ukazuje ta koju je predvodio Mojsije u povezanosti sa Zakonom koji je bio ugraviran na kamenove.

Razmišljajmo na kratko o pločama Zakona kao o „poslanici Mojsijevoj.“ Pavao nam govori da su oni kojima je on pisao—posvećeni vjernici—„poslanica Kristova,“ i da je ovo Evandeosko doba razdoblje tokom kojeg su te poslanice bile ispisane Svetim Duhom. U 2 Moj. 24:12, Bog je rekao Mojsiju da su mu ploče Zakona bile dane kako bi mogao poučiti narod. Tako je i sa kamenim pločama u protuslici, „poslanicama Kristovim.“ Kao osposobljeni sluge Novog Saveza,

oni su bili pripremani kao budući učitelji naroda. Oni su klasa Siona, i zakon Novog Saveza će doći sa Siona. No da bi se to ostvarilo, oni najprije moraju naučiti taj zakon, i biti temeljito usklađeni sa njegovim uvjetima, uživajući u njemu poput Isusa.

Oni su sluge Novog Saveza sada, jer postoje dvije faze te službe. Kao prvo, tu je žrtvena služba tog saveza, a zatim će uslijediti služba u slavi. Žrtvena se služba odvijala tokom cijelog Evandeoskog doba, i uskoro će započeti slavna faza službe. Ovo potonje, Pavao ukazuje, je bilo predloženo sa slavom na Mojsijevom licu kada je sišao sa gore noseći ploče Zakona. Pavao kaže da ako je Krist u nama mi imamo tu „nadu slave,“ jer obećanje je da kada će se on pojaviti—predloženo sa Mojsijevim pojavljivanjem Izraelu kad je sišao sa gore—da ćemo se i mi „pojaviti s njim u slavi.“ (2 Kor. 3:3-12; Kol. 1:27; 3:4)

Pavao piše u Rim. 8:24 da se netko više ne nada onome što već vidi ili posjeduje. Stoga, ako je slavna faza naše službe Novog Saveza još uvijek samo nada—a Pavao jasno pokazuje da je to tako—mi možemo sa sigurnošću reći da Novi Savez sada još uvijek nije na snazi. Njegovo buduće djelovanje je u pripremi. Oni koji su pozvani su bili žrtvovani za njegove interese—njihova je žrtva bila učinjena prihvatljivom kroz krv Kristovu. Međutim, Novi Savez ne može biti sklopljen sa domom Izraelovim i domom Judinim, a kroz njih sa svim narodima, dok

se Krist ne pojavi u slavi, kao Mojsije, i s njim njegove „poslanice,“—njegovi susluge—kao što su te predodžbene kamene ploče bile sa Mosijem kada je sišao s gore.

Hebr. 8:6 govori o Isusovom posredovanju Novog Saveza kao o boljoj i „uzvišenijoj službi.“ Ne može biti sumnje da kada Pavao govori o crkvi kao o „osposobljenim slugama“ Novog Saveza da on misli da će oni sudjelovati sa Isusom u djelu posredovanja—toj boljoj službi. Osim toga u Hebr. 9:21 apostol govori da je „bogoslužno posuđe“ bilo „krvlju pošćropljeno.“ Te posude su također predodžba stvari u uređenju šatora u protuslici, što naglašava pravi odnos posvećenih vjernika prema Novom Savezu—kao slugu i ministara tog saveza—ne kao onih koji trebaju biti blagoslovljeni pod tim uređenjem.

Kada zadržimo na umu tu razliku—razliku između „slugu“ i „posluženih“—tada nećemo imati poteškoće u razumijevanju svega što Biblija kaže o Novom Savezu. Na primjer, u pouci 2 Korinćanima, petog i šestog poglavlja, gdje Pavao opisuje Kristove sljedbenike kako sudjeluju u djelu pomirenja, on govori o njima kao o Božjim suradnicima. Zatim on objašnjava da je sadašnje doba prihvatljivo vrijeme, dan tog velikog spasenja. S tim u vezi on citira iz Iza. 49:8-12, i primjenjuje to na crkvu. U tom predivnom proročanstvu Bog se obraća Kristu, Glavi i Tijelu, i kaže, „učinio sam te posrednikom zavjeta za narod, da podigneš zemlju,

da razdijeliš opustjelu baštinsku zemlju.“ (Iza. 49:8) Ovdje Gospodin razjašnjava da vjerni ovog doba trebaju biti djelom tog uređenja Novog Saveza kroz koji će blagoslovi kraljevstva poteći Izraelu i cijelom svijetu.

Radujmo se u kraljevskim radostima koje će biti podijeljene svemu čovječanstvu u od Boga određeno vrijeme. Budimo sretni što znamo da će svi poslušni i voljni i od Izraela i od svijeta biti dovedeni u savezni odnos sa Bogom, i da će njegov Zakon biti upisan u njihova srca—da će biti vraćeni u savršenstvo tijela i uma. I na koncu, budimo zahvalni da će ta priprema rezultirati sa pravednim sudom svega čovječanstva.

Nema Počinka Onima koji Čine Zlo

Ključni redak: "To bi bilo rečeno, kućo Jakovljeva? Strpljivost GOSPODOVA je li pri kraju? Je li to njegov način postupanja? Njegove riječi nisu li dobrohotne za onoga koji hodi pravo?"
Mihej 2:7

Izabrani tekstovi:
Mihej 2:4-11

RIJEČI naše lekcije služe kao prijekor naciji Izrael—ovdje se spominje kao „kuća Jakovljeva“—zato što se ne ponašaju na način dostojan njihovog statusa kao onih koji su nazvani njegovim narodom. Dio njihovog zlog postupanja uključivao je prestupanje protiv zakona koji su štitili stvarnu nekretninu i nasljedstvo svakog

čovjeka. (3 Moj. 25:23-28) Oni su smišljali planove za otimanje imovine nasiljem, uništavajući nasljedstva obitelji, i tlačeći ih. (Mih. 2:2, 9)

U našem ključnom retku, Mihej oštro prekorava njihove postupke i dovodi u pitanja sam njihov položaj pred Bogom. On ih pita da li prepoznaju da je Božji duh postao „nezadovoljan,“ (NS) ili kratak ili nestrpljiv. On ih također pita da li razumiju da bi im „bilo na dobro“ ako bi hodili „čestito,“ (NS) ali oni to nisu činili. Bog je odgajao Izrael kao svog prvorođenog

sina, međutim našao je za shodno odmjeriti im pravu kaznu zbog njihove nevjernosti. Oni su, s druge strane, budalasto mislili da mogu nastaviti zahtijevati blagoslov od Gospodina bez obzira na njihovo vladanje. Božju se pravednost, međutim ne može kompromitirati niti razvodnjavati. Psalmista kaže, „Od vijeka i do vijeka ti si Bog.“ (Ps. 90:2) Njegova su svojstva i osobine nepromjenjivi.

Premda su Božji putevi nepromjenjivi, tako nije bilo s njegovim izabranim narodom. Izrael, koji je obećao slušati Božje zapovjedi, otvoreno ih je prekršio na mnogo načina. Osim toga, oni su propustili slušati Božje poruke ispravljanja i ukora datih kroz njegove proroke, govoreći im da prestanu govoriti. Na primjer, Bog je uputio Amosa, „Idi, prorokuj narodu mojemu Izraelu.“ Kad je on to učinio, njihova je reakcija bila, „Ne prorokuj protiv Izraela i ne govori protiv doma Izakova.“ (Amos 7:15,16) Izrael se promjenio, a ne Bog, i oni se više nisu mogli s pravom pozivati na njegova obećanja. Ona pripadaju jedino onima koji hode čestito.

Bog uistinu želi da njegov narod, u svim dobima, hodi u skladu s njegovim propisima. „Jer ja znam svoje naume koje s vama namjeravam - riječ je Jahvina - naume mira, a ne nesreće: da vam dadnem budućnost i nadu.“ (Jer. 29:11) Nadalje nas se podsjeća u Ps. 84:11, „Jahve, Bog, sunce je i štit: on daje milost i slavu. Ne uskraćuje Jahve dobara onima koji idu u nedužnosti.“ Mi shvaćamo da naš

nebeski Otac želi da mu njegova djeca budu lojalna i vjerna. On će zasjajiti na stazu onih koji se pouzdaju u njega, i prosvjetlit će njihova srca, umove, i postupke. On će pomoći onima koji mu žele služiti tako da su uvijek svjesni njegove veličine i savršenosti. „Jahve je dobar onima koji se u njeg` uzdaju, on je okrilje u dan nevolje, poznaje one koji se njemu utječu.“ „Uzdajte se u Jahvu dovijeka, jer Jahve je Stijena vječna.“ (Nahum 1:7; Iza. 26:4)

Vratimo se ponovno na drugo poglavlje Miheja, redak 10 navodi, "Ustanite, idite! Ovo nije počivalište!" S tim riječima Bog, kroz proroka, ističe Izraelu da oni više nisu dostojni prebivati u njegovoj prisutnosti. Stoga, oni više nemogu naći počinka u njemu, jer takav je počinak samo za one koji mu nastoje vjerno služiti, i koji prestaju od „djela svojih.“ (Hebr. 4:5, 6, 9, 10) U uređenju Božjeg plana, Izrael je predstava cijelog svijeta čovječanstva. U Kristovom dolazećem kraljevstvu pravednosti i mira, ako bilo tko nastavi služiti zlu i namjerno se buniti protiv Boga, biti će uklonjen iz njegove prisutnosti. Oni koji mu budu služili i hodili čestito, pod istim pravednim uređenjem, biti će blagoslovljeni sa vječnim životom.

Sud Protiv Iskvarenih Vođa

***Ključni redak: „A ja, ja sam napunjen snagom od duha Gospodnjega, pravdom i srčanošću, da kažem Jakovu opaćinu njegovu i Izraelu grijeh njegov.“
Mihej 3:8***

***Izabrani tekst:
Mihej 3:5-12***

KAO I U NAŠOJ prethodnoj pouci, ove su riječi bile upućene od proroka Miheja, čije ime znači: „Tko je kao Bog“ naciji Izrael. On je prorokovao tijekom zadnje polovice 8 st. pr. n.e., kao i Izaija. Mihejeve aktivnosti,

poput Izaijinih, bile su prije svega u Izraelskom dvoplemenskom kraljevstvu Judi. Njih se smatralo dvojicom najvećih Judinih proroka.

I Mihej i Izaija su revno podržavali napore kralja Ezekije da izvrši reformu zala počinjenih od strane njegovog oca, kralja Ahaza. Tijekom njegove zle vladavine, Ahaz je oskvrnuo Hram u Jeruzalemu imajući žrtvenik kojeg je dao napraviti prema uzorku kojeg je vidio u Damasku, glavnom gradu Asirije. On je također napravio i druge promjene na Hramskom namještaju za što nije imao ovlaštenje od Boga, i na koncu „zatvorio je vrata doma Jehovina“ potpuno. (2 Kralj. 16; 2 Ljeto. 28)

Takvo je bilo stanje koje je Ezekija zatekao kad je postao kraljem Jude. „Činio je što je pravo u

očima Jehovinim.“ (2 Ljeto. 29:2) U prvom mjesecu njegove vladavine Ezekija je popravio vrata Hrama i ponovno ih otvorio. Također je okupio svećenike i levite i uputio ih da očiste Hram i „da iznesu iz svetoga mjesta sve što je nečisto!“ tako da bi ponovno moglo biti prikladno za obožavanje. (reci 3-5) Njegov je cilj bio obnoviti stare načine obožavanja i štovanja Boga. (reci 20-36) Mihej je ohrabrivao napore kralja da učini te promjene i da također obnovi srca ljudi.

U Miheju 3:9,11,12 čitamo ove riječi: „Slušajte dakle ovo, poglavari kuće Jakovljeve, sudci kuće Izraelove, koji imate pravo u užasu i iskrivljujete svaku pravednost,... Njegovi poglavari sude za mito, njegovi svećenici poučavaju za korist, njegovi proroci vrše gatanje za srebro. I to na GOSPODA oni se oslanjaju govoreći: ”GOSPOD nije li usred nas? Ne, nevolja neće doći na nas.“ To je zašto, zbog vas, Sion bit će preoran kao jedno polje, Jeruzalem će postati jedna hrpa krša, a planina Templja, jedna uzvisina šipražna.“

Vođe naroda znali su što je ispravno, međutim oni su zloupotrijebili svoje odgovornosti, koristeći svoj položaj da napune svoje džepove i prošire svoja imanja. (Mih. 2:1-9; 3:1-3) Čineći to oni su postali tlačitelji naroda umjesto dasu bili njihovi čuvari. Kako su postajali jačima u svojoj privrženosti jedni drugima, oni su osmislili sistem organiziranog kršenja zakona. „Njihove se ruke za zlo koriste. Za činiti dobro, princ postavlja svoje

zahtjeve, sudac traži jednu nagradu, odličnik govori za zadovoljiti svoju pohlepu.“ (Mih. 7:3)

Kao posljedica svega zla koje se zbilo u Judi, Bog je objavio ove riječi kroz svog slugu Miheja: „Zato ćete imati noć mjesto vaših viđenja i tminu mjesto proricanja. Zaći će sunce tim prorocima i dan će za njih pomrčati. Tada će se posramiti vidovnjaci i zblaniti vračari. Svi će oni pokriti gubice, jer odgovora Božjeg neće biti.“ (Mih. 3:6, 7)

Božja želja za Izrael, i za njegov narod svih doba, je da mu služe preko izvanjskog prikazivanja i obreda—to jest, sa svetošću srca. Bez toga, nijedan prinos ili služba Bogu nema vrijednosti u njegovim očima. (1 Sam. 12:20, 24; Izreke 4:23; Iza. 1:11; Mih. 6:6-8)

Pravda, Ljubav i Poniznost

Ključni redak: *„Objavljeno ti je, čovječe, što je dobro, što Jahve traži od tebe: samo činiti pravicu, milosrđe ljubiti i smjerno sa svojim Bogom hoditi.“*
Mihej 6:8

Izabrani tekst:
Mihej 6:3-8

KADA ČITAMO riječi našeg Ključnog Retka, odmah bi smo trebali shvatiti u našem umu činjenicu da se one odnose na zahtjeve koji su bili dani od našeg Nebeskog Oca. Stoga bi njihova važnost trebala biti iznad svega u razvoju Kršćanskog karaktera. To su božanske norme, i

moramo se stalno podsjećati da su Božji zakoni sveti, pravi, i dobri.

Bog nas kroz proroka Miheja poučava da „činimo pravicu.“ To znači postupati „ispravno,“ primjenjujući načela pravde i pravednosti na naše riječi i naše postupanje. Da bi ona mogla djelovati u nama na način kako to Bog želi, ona moraju najprije biti ugrađena u naša srca. Jedino tada ona mogu biti ispravno primjenjena u našim postupcima. (Ps. 19:14)

„Milosrđe ljubiti“ je još jedan zahtjev za onoga koji želi ugađati Bogu. To je od tako velike važnosti da je Isus rekao, „Sretni su milosrdni, jer

će im se ukazati milosrđe.“ (Mat. 5:7) Drugim riječima, ako mi očekujemo da nam se pokaže milosrđe kad padnemo, mi moramo pokazivati to isto svojstvo karaktera prema drugima. Ako smo obogaćeni u Kristovom karakteru i stalno težimo slijediti njegov primjer, shvatit ćemo koliko je važno biti milosrdan, pun ljubavi, ljubazan, i obziran prema svima, čineći „dobro svima, a naročito svojoj braći u vjeri.“ (Gal. 6:10)

„Milosrđe ljubiti“ znači da se mi radujemo u iskazivanju tog svojstva drugima. Do tako visokog standarda karaktera ne dolazi se lako. To znači da se moramo uključiti u ratovanje protiv našeg palog tijela i njegovih sklonosti da bude surovo i okrutno umjesto ljubazno i milosrdno. Uspjeh u toj bitci će uključivati „obaranje mudrovanja, i svake oholosti koja se podiže protiv spoznanja Boga, i zarobljivanje svakog uma na pokornost Kristu.“ (2 Kor. 10:5)

U gornjem retku, Pavao spominje da naša „borba vjere“ uključuje obaranje „svake oholosti koja se podiže.“ To ukazuje na treći zahtjev našeg Ključnog Retka—„smjerno sa svojim Bogom hoditi.“ Mi ne možemo očekivati da „činimo pravicu,“ i da „milosrđe ljubimo“ na način da u potpunosti ugodimo Gospodinu ukoliko ti naponi nisu utemeljeni na načelu poniznosti. Apostol Petar nam kaže: „ogrnite se poniznošću, jer Bog se suprotstavlja oholima, ali poniznima on podijeljuje svoju milost.“ (1 Pet. 5:5)

Dok nastojimo pravilno razviti ispravno i pravedno srce, pun ljubavi i milosrdan karakter, te da su oni u svako vrijeme „ogrnuti“ poniznošću, moramo pokazivati pouzdanje u Gospodina da usmjerava naša iskustva na način koji će dovesti do sazrijevanja ta vitalna svojstva. Mi moramo također koristiti moć Božjeg Svetog Duha da nam pomogne i vodi nas u tim nastojanjima. Kao Kristovi sljedbenici, mi smo bili pozvani u sinovski odnos sa Bogom i bila nam je data prilika da promijenimo stanje našeg srca, uma, riječi, i postupaka u ona svojstva karaktera otkrivena u našoj pouci. Mi možemo sažeti ono što Bog zahtijeva od nas s ovim riječima našeg Učitelja: „Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. To je najveća i prva zapovijed. Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga.“ (Mat. 22:37-39)

Bog Pokazuje Milosrđe

Ključni redak: „*Tko je Bog kao ti, koji oprašta krivnju i prelazi preko prijestupa ostatka nasljedstva svojega? Neće zauvijek ostati gnjevan, jer milost rado pokazuje.*“
Mihej 7:18

Izabrani tekstovi:
Mihej 7:14-20

RAZMATRAJUĆI riječi sadržane u našem Ključnom Retku, trebali bi brzo shvatiti da u svemiru nema bića koje je veće i koje je više ljubaznije i milosrdnije od pravog i živog Boga. Nebeskom su Ocu u Svetom Pismu dana mnoga imena i titule, kao što su „Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog

Jakovljevi,“ i izvor „svakog dobrog dara i savršenog poklona.“ (Mat. 22:32; Jak. 1:17) On je autor onoga što je bilo nazvano „Božanski Plan Vjekova“—Božji „vječni naum.“ (Efež. 3:11)

Jedan od pismoznanača kojima je Isus govorio, kao što je zabilježeno u Marku 12, odgovorio je nakon što je čuo zapovjed da treba iznad svega ljubiti Nebeskog Oca: „Dobro, učitelju! Po istini si kazao: On je jedini, nema drugoga osim njega. Njega ljubiti iz svega srca, iz svega razuma i iz sve snage i ljubiti bližnjega kao sebe samoga - više je nego sve paljenice i žrtve.“ (reci 32,33) Zaista, nijedan bog iz ljudske mašte ne može se

usporediti sa jedinim vrhovnim Bogom ljubavi, samilosti, milosrđa, mudrosti, moći, i pravde.

Kada su naši praroditelji izgubili savršenost u Edenskom Vrtu, kazna za neposlušnost Bogu bila je pravedna. On ih je unaprijed jasno obavjestio o svojoj zapovjedi, isto tako kao i o kazni za neposlušnost. (1 Moj. 2:17; 3:17-19) Međutim, kroz svoju veliku ljubav i milosrđe Bog se pobrinuo za put oslobođenja od kazne grijeha i smrti koja je došla na Adama i Evu i svo njihovo potomstvo. Dajući obećanje odmah nakon što su naši praroditelji pali, Bog je rekao da će u svoje vrijeme sjeme, ili potomstvo, žene satrti glavu zmiji. (1 Moj. 3:15)

Mnogo stoljeća kasnije, Isus, kod svog prvog dolaska, jasno je obznanio što je Bog mislio sa tim nejasnim obećanjem kojeg je dao tako davno, rekavši, „Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca [potomstvo žene] da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu.“ (Ivan 3:16,17) Kroz dar svog jednorodjenog sina, Isusa, „Bog je pokazao svoju dobrostivost i ljubav prema čovjeku.“ (Titu 3:4)

Zapazi ove Psalmistove riječi što se tiče Božjeg milosrđa: „A milosrđe Gospodnje ostaje uvijek i vječno na onima, koji ga se boje; i dobrota njegova na sinovima sinova,“ „Tebe ću slaviti među narodima, Gospode, tebi svirati među

neznabošcima. Jer je uzvišena do neba milost tvoja, vjernost tvoja do oblaka.“ (Ps. 103:17; 108:3,4) Ovi reci isto tako ukazuju da mi imamo odgovornost kako bi smo primili punu korist od Božjeg milosrđa. Trebali bi smo ga se bojati, pokazivati strahopoštovanje, i također bi smo ga trebali hvaliti pred onima s kojima dolazimo u kontakt.

„Milosrđe i istina neka te ne ostavljaju; priveži ih oko svoga vrata, upiši ih na ploču srca svojega.“ (Izreke 3:3) Da nas milosrđe „ne ostavi“, potrebno je da ga pokazujemo drugima. Imati ljubav i milosrđe prema drugima znači da nećemo uzimati u obzir njihove nedostatke, nego ćemo shvatiti da su oni dio „svijeta“ kojeg je „Bog tako ljubio.“ Isus nas je poučio: „Blaženi milosrdnici, jer oni će zadobiti milosrđe!“ (Mat. 5:7)

„Jer Je Ovo Poteklo Od Mene“

Predgovor: Članak, „Jer Je Ovo Poteklo Od Mene“ napisao je brat Norman Woodworth i pojavio se u „Svanuću“ od srpnja 1949. On ga je također u brojnim prilikama iznio u obliku predavanja, i nema sumnje da su ga tisuće braće čule i čitale u proteklih malo više od šest desetljeća. Prije nekoliko godina, bila je predstavljena Power Point verzija tog predavanja brata Woodwortha, u kojoj se snimka njegovog glasa koristila kao zvučni dio, na Općoj konferenciji Istraživača Biblije. Međutim, ono što je najvažnije je činjenica da je ta tema od životne važnosti za svako posvećeno dijete Božje, i stoga vrijedi za sva vremena. Njezino predstavljanje ovdje—kao da nam Gospodin izravno govori—je također snažno učinkovito i osobno. Zadovoljstvo nam je ponovno predstaviti tu posebnu poruku, nepromijenjenu u odnosu na njeno prvobitno uključivanje u časopis „Svanuće,“ srpnja 1949, i molimo se da bude blagoslov našim čitateljima.

Ovo su Gospodinove riječi Kralju Roboamu, i one izražavaju stajalište u odnosu na Božje postupanje s njegovim narodom koje bi smo uvijek trebali nastojati držati na umu. Roboam je bio novi kralj Izraela, budući je naslijedio svog oca Salamuna, na prijestolju. Predstavnici od deset plemena razgovarali su s novim kraljem i zahtjevali

da bremena koja im je bio nametnuo Salamun sada budu podignuta; međutim nakon pomnog razmatranja Roboam je odlučio ne udovoljiti njihovim zahtjevima. Tada se deset plemena pobunilo i zatražilo od Jeroboama da vlada nad njima.

Djelujući žurno, Roboam je okupio vojsku od 180 000 vojnika, s kojom je bio odlučan utišati pobunu i oružanom silom prisiliti pobunjena plemena da se podlože njegovoj vladavini. Međutim Gospodin se umješao da spriječi izvršenje tog plana, posлавši upute kralju s tim ciljem sa objašnjenjem, „Jer je ovo poteklo od mene.“ (1 Kralj. 12:24)

Roboam vjerojatno nikada nije razumio zašto je Gospodin dopustio ovaj raskid u jednosložnosti nacije; niti je neophodno da mi to razumijemo sada kako bi smo shvatili dublji smisao te poruke koju je Gospodin poslao tom vladaru nad svojim predodžbenim narodom. Ono što se dogodilo Roboamu je izgledalo sve pogrešno i utoliko van sklada s onim što je bila njegova prosudba da je Gospodinova volja budući je bio toliko uvjeren da treba primiti božanski blagoslov u svom planu da prisilno ujedini naciju. Međutim bio je u krivu—„Jer je ovo poteklo od mene,“ rekao je Gospodin.

Izjave poput ove, koje je Gospodin dao svom narodu, trebala bi nam dokazati blagoslovljenu realnost činjenice da sve što nas brine još više brine Gospodina—i da je on jednako

zainteresiran za našu osobnu dobrobit kao i mi, i nadasve daleko više osposobljeniji da zna što je najbolje za nas. To je također ohrabrujuća pouka koju nam Isus daje, govoreći, „Ne kupuje li se pet vrabaca za deset novčića? A ipak ni jedan od njih nije zaboravljen kod Boga. Tako je i kosa na vašoj glavi sva izbrojena. Ne bojte se dakle, vi ste vredniji od mnogo vrabaca.“ (Luka 12:6,7)

Apostol Pavao izražava istu ohrabrujuću misao kada nam govori da sve stvari rade zajedno za dobro onih koji ljube Gospodina i koji su pozvani u skladu sa božaskim naumom. (Rim. 8:28) Apostol je to znao zbog mnogih Božjih obećanja koja ukazuju na njegovu ljubav i brigu za njegov narod. On je to također znao zbog toga, jer je očima vjere, bio u stanju razabrati da su čak njegove najveće kušnje često znale rezultirati sa veoma bogatim blagoslovima od Gospodina—blagoslovima koje nikada ne bi mogao uživati da nije bilo iskušavajućih okolnosti koje su mu ih prenijele.

Naša vjera u Boga i u njegove providonosne utjecaje u našim životima kao Kršćana trebala bi nam svima pomoći shvatiti da ništa ne može doći u naš život osim božanskim dopuštenjem, i da su mnogo puta naša najbolnija iskustva ustvari bila određena od njega. Ako možemo imati pouzdanje da je to tako, svaka naša radost biti će dublja radost, i nosit ćemo s većom odlučnošću naša bremena i tuge; jer mi ćemo znati da naš svemudri Nebeski

Otac točno zna što mi trebamo za naše obučavanje kako bi smo bili učinjeni prikladnima za nasljedstvo svetih u svjetlu.

S obzirom na Gospodinove osjećaje prema njegovom predodžbenom narodu, Izraelu, prorok je objavio, „Tko dira vas, dira zjenicu oka mogega“; i zasigurno naš je Nebeski Otac jednako zabrinut i za duhovni Izrael i stoga ulazi u naša iskustva i djelih s nama, bila to radost ili tuga. (Zah. 2:8) O svom drevnom narodu Gospodin je također rekao, „budući da si dragocjen u očima mojim.“ (Iza. 43:4) Možemo li sumnjati da isto vrijedi i za nas? Zar Gospodin, kroz svoju Riječ, ne šapće ta ista utješna jamstva svoje ljubavi nama, i zar to ne bi trebalo povećati vrijednost svakog našeg iskustva, dok svakodnevno nastojimo izvršiti naš savez kojeg smo sklopili s njim na žrtvi?

Imamo li iskušenja? Pa, Gospodin zna za njih. On nas ne vodi u iskušenja, jer Bog nikoga ne iskušava. (Jak. 1:13) Unatoč tome, on zna za naša iskušenja i dopušta ih; i mi imamo jamstvo da kada ona postanu preteškima on će stvoriti izlaz—vjerovatno ne naš izlaz, ali izlaz koji će biti daleko više prikladniji za našu vječnu dobrobit od bilo kojeg, kojeg bi smo mi mogli izabrati. (1 Kor. 10:13) Stoga je u takvim vremenima, vrlo lako moguće da bi nam Gospodin mogao reći:

„Želim da znaš, da kada neprijatelj dođe poput potopa, to je poteklo od mene i ja sam to dopustio kako bi ti mogao shvatiti još potpunije

tvoje vlastite slabosti i učiti se da ovisiš s još većim pouzdanjem o mojoj milosti da pomognem u svako vrijeme tvoje potrebe. (Hebr. 4:16) Želim da naučiš da tvoja sigurnost kao novog stvorenja u Kristu ovisi o tome da od mene tražiš snagu; jer iako ja želim da ti daš sve od sebe u borbi protiv svih neprijatelja koji te napadaju kao novo stvorenje, želim da također shvatiš da bitku nisu dobili oni koji misle da su jaki bez mene, nego oni koji gledaju na mene kako bih se borio za njih.“

Kako bi smo imali vjeru da je Božja ruka u svim našim stvarima, neophodno je zadržati na umu da nas on obučava za veliko djelo budućnosti i za taj uzvišeni položaj sunasljedstva s njegovim Sinom, Kraljem Isusom. Jedna od potrebnih lekcija za naučiti da bi se bilo osposobljeno za tu uzvišenu službu je o poniznosti, i može biti da će Gospodin koristiti vrlo uobičajena iskustva da nas pouči poniznosti. Onima od nas koji trebaju takvo iskustvo, Gospodin bi mogao reći:

„Da li je tvoje životno okruženje takvo da ga je ponižavajuće za nositi? Da li te je zadesio udio s ljudima koji te ne cijene i ne razumiju, ljudima koji nikada ne uzimaju u obzir ono što ti voliš ili tvoje ukuse, i koji te uvijek stavljaju u pozadinu a sebe ispred? Nemoj kriviti svoje društvo; ovo je poteklo od mene. Ja sam s tobom u svim tvojim poniženjima, pomažući ti da ih nosiš, i da od njih, učiš potrebne lekcije. Ja te osposobljavam da budeš vladar, da pokazuješ ogromnu odogovornost; ali ja

želim da ti to činiš na moju slavu, ne za svoju vlastitu. Stoga, prije svega, biti će neophodno za tebe da dođeš na mjesto gdje ćeš biti radostan od srca reći, „O biti ništa, ništa.“ Stoga drago moje dijete, imaj na umu, da nisi slučajem u svom sadašnjem okruženju; to je poteklo od mene, jer ja znam da ti možeš jedino pod takvim okolnostima biti ispravno osposobljen za kraljevsku slavu.“

Opet, nekima od nas Gospodin bi mogao reći: Jesi li u financijskim poteškoćama? Nalaziš li sve težim „spajati kraj s krajem“? To je, također, poteklo od mene, jer ja želim da se ti još potpunije pouzdaš u mene i da shvatiš da ja točno znam što je najbolje za tebe. Shvaćam da može biti vrlo neugodno s vremena na vrijeme ne imati sav novac kojeg smatraš potrebnim. Možda bi se želio još bolje pokazati pred tvojim prijateljima, možda čak među braćom; međutim je li ti se ikad dogodilo da bi pod mojim obučavanjem i vodstvom, ako se održiš blizu mene, mogao doći u kraljevstvo prije nekih koji su u stanju bolje se pokazati u tijelu? Naravno ja ne želim da se ti osjećaš superiornije od drugih samo zato što si siromašan; jer tada ne bi učio lekciju kojoj te nastojim poučiti, a to je da se pouzdaješ u mene i u moju sposobnost da se pobrinem za sve tvoje potrebe, i radosno prepuštanje tvom životnom udesu kojeg ja dopuštam; jer to je poteklo od mene.“

Da li prolazimo kroz noćnu moru tuge, zbog gubitka nekog voljenog, ili okolnosti koje naizgled

nitko ne može razumjeti? Ponovno čujemo kako Gospodin govori:

„To je poteklo od mene. Dopustio sam da zemaljski tješitelji zakažu kako bi ti mogao naučiti da gledaš na mene za utjehu. Možda nisi shvatio— ali ja jesam—da sve dotle dok si imao sve svoje drage s tobom i dok su tvoji pouzdani prijatelji uvijek bili u stanju utješiti te u tvojim kušnjama, nisi razmišljao o meni baš često. Ali tada si sklopio savez sa mnom, i ja sam te prihvatio u svoju obitelj. Bio si mi veoma drag. Želio sam učiniti mnogo više za tebe, još te bogatije blagosloviti; ali tebi su stvari išle dosta dobro, tvoj život je bio ispunjen sa tvojim prijateljima, i bio si toliko zadovoljan sa svojim uspjesima da si me uvelike isključio iz svojih misli i puteva. Nisi shvatio svoju potrebu za mnom. Ja se ne radujem u tvojim kušnjama; ali ja znam, a ti ćeš naučiti, da okrećući se k meni ti ćeš pronaći utjehu i olakšanje koji su preko bilo čega što bi ti tvoji zemaljski prijatelji moguće mogli pružiti. Ja želim da znaš da sam ja tvoj vječni udio, i ja želim da mi se približiš kako bi se i ja približio tebi.“ (Jak. 4:8)

Da li je netko širio laži o nama, omalovažajući naše sposobnosti, možda, ili čak krivo prikazujući našu osobnost? Gospodin također dopušta ta iskustva, jer ona su među „svim stvarima“ koja, kroz njegovo providonosno uplitanje, rade zajedno za naše dobro. S tog stajališta, dakle, mogao bi nam vrlo lako reći:

„Ostavi one koji te krivo prikazuju meni. Ja ću riješiti to s njima u skladu sa njihovom odgovornosti u toj stvari. Postoji pouka u ovom iskustvu, pouka koju želim da naučiš. To je drugi način na koji možeš naučiti vrlo potrebnu lekciju Kristu slične poniznosti. U takvom iskustvu „promislite o onomu koji od grijешnika podnese takvo protivljenje protiv sebe da ne klonete malaksajući dušama svojim.“ (Hebr. 12:3) Kada su se protivili Isusu, da čak kada su ga vrijeđali dok je visio na križu, on nije uzvraćao vrijeđanjem nego se radije povjeravao mojoj brizi i čuvanju; i to je ono što ja želim da ti činiš.“

Premda smo se zavjetovali da ćemo vršiti volju našeg Nebeskog Oca, mi ponekada idemo kroz iz dana u dan praveći svoje planove, i zanemarujući uzeti u obzir jesu li ili ne naši planovi u skladu s njegovom voljom. Naravno, mi želimo da on blagoslovi planove koje smo napravili, i ako on to ne učini, mi se tada pitamo zašto. Ponovno, poslušajmo glas Gospodinov koji bi nam mogao govoriti:

„Jesu li svi tvoji planovi propali? To je poteklo od mene. Bilo je dobro što si me tražio da blagoslovim tvoje planove, ali kod tvog posvećenja meni ti si izrazio svoju odlučnost da vršiš moju volju, da slijediš planove koje ću ja napraviti za tebe. U svakom sam trenutku bio spreman upravljati tvojim koracima, ali često mi nisi dao priliku za to, i sada kad tvoje pripreme ne funkcioniraju tako

dobro, želim da znaš razlog i da pokušaš učiniti bolje; to jest da se savjetuješ sa mnom s obzirom na svaki detalj u tvom životu. Mogu ti zajamčiti da kada to učiniš, moj će te blagoslov obogatiti—obogatiti u miru i radosti, i u shvaćanju da sam uvijek na tvojoj strani i da neću uskratiti nijednu dobru stvar od tebe sve dotle dok hodiš čestito.“ (Ps. 84:11)

Svi pripadnici Gospodinovog naroda su, u jednom ili drugom trenutku, opterećeni odgovornošću i pretrpani brigama. Mi smo skloni brinuti se o ishodu tog iskustva ili rezultatu tog napora. Pod takvim teretom brige, skloni smo pitati se zašto nemamo radost i mir u Gospodinu koji su jednom obogaćivali naš život. I zatim, unatoč našoj brizi i zabrinutosti, nešto krene po zlu, i mi smo skršeni u duhu. U našoj tjeskobi mi se okrećemo Gospodinu i kroz njegovu ga Riječ čujemo kako kaže:

„To je poteklo od mene. Govorio sam ti u vezi s tim da bi trebao baciti svu svoju brigu na mene, jer ja sam i više nego u stanju preuzeti odgovornost za uspješan ishod svake službe koju sam tražio od tebe da ju izvršiš za mene. (1.Pet. 5:7) Ne samo da želim da utvrdiš što je moja volja s obzirom na sve stvari tvog posvećenog života, nego da čineći to, također mi dopustiš da budem odgovoran za ishod. Tada ćeš imati mir i radost u Svetom Duhu, jer ćeš znati da zbog moje svemogućće moći i beskrajne mudrosti neće biti

situacije koja će biti previše složena za mene da ju riješim. Baš tako, ishod svakog tvog iskustva i rezultat svakog tvog napora da mi služiš možda neće biti onakvi kakve bi želio; međutim možeš biti siguran da će, pod utjecajem moje providnosti, sve stvari raditi zajedno za tvoje dobro i za moju slavu.“

Svako uistinu posvećeno dijete Božje je budno služiti njemu i njegovom narodu na bilo koji i svaki mogući način. Oni koji ne žele biti aktivni u njegovoj službi mogu itekako sumnjati u istinitost svog posvećenja. Međutim, za mnoge su prilike za službu često čini se prilično ograničene. Mi čeznemo za tim da učinimo više za Gospodina nego što činimo ili imamo priliku činiti. To bi moglo biti zbog nedostatka fizičke snage; to bi moglo biti zbog obaveza prema onima za koje Gospodin očekuje da se brinemo; mogla bi to biti financijska nesposobnost, ili druge teškoće. Da li se mi tada pitamo zašto smo, premda naša srca čeznu da učinimo više u Gospodinovoj službi, lišeni prilike? U tom iskustvu također, moglo bi biti da nam Gospodin govori:

„To je poteklo od mene. Znam za tvoju želju da učiniš neki veliki posao za mene, no ja sam dopustio da budeš odložen na krevetu slabosti i boli, jer postoji pouka u tome koja je jako važna da ju naučiš. Duboko u tvom srcu, zašto toliko tjeskobno želiš biti zaposlen u mojoj službi? Da li je tvoj motiv u potpunosti ljubav prema meni, prema braći, i prema svima onima koji bi mogli biti

blagoslovljeni iz tvojih ruku kroz službu istine? Dobro je da se veoma pažljivo ispitaš u tom pogledu. I nema boljeg vremena za to nego kad si odložen na stranu iz aktivne službe. Ako postoji i najmanji trag u tvom srcu motiva koji nije nesebičan i čist, napredak u mojoj službi bio bi vrlo štetan za tebe; a ja te previše volim da bi dopustio da budeš ozljeđen.“

„I onda da bi te mogao blagosloviti u mojoj službi, neophodno je da se oslanjaš na mene za snagu i da gledaš na mene za vodstvo. Ovo iskustvo čekanja koje sada imaš pomoći će ti da shvatiš tvoju vlastitu slabost i tvoju veliku potrebu za mnom. Moja će se snaga usavršiti u tvojoj slabosti, ali jedino ako shvatiš svoju slabost. (2 Kor. 12:9) Kada dođeš do te faze da drhtiš kad razmišljaš o sebi i kad shvatiš kako vrlo malo možeš učiniti za mene sa svojom snagom, tada ću te biti u stanju koristiti da radiš velike stvari za mene—ako ne sa ove strane neba, tada zasigurno kada te uzvisim u slavu da živiš i vladaš sa mojim ljubljenim Sinom.“

„I ako u mojoj providnosti, odgovornosti prema onima koji ovise o tebi uzmu svo tvoje vrijeme i snagu i sredstva dabi im udovoljio, i to je isto poteklo od mene. Ako izvršiš svoje odgovornosti kao prema meni, Ja ću prihvatiti tvoju službu kao da je učinjena izravno u mom vinogradu. Ja znam da ti u svom srcu želiš vršiti izravnu službu meni, i to je ispravno. Ja uživam u tom stavu, i bit ću vrlo blizu tebe i blagoslovit ću te. Ali, budi

budan; može biti da će doći vrijeme kada ću ti otvoriti vrata da mi služiš na mnogo izravniji način. Bdi i moli se kako ne bi utonuo u život svjetovne ravnodušnosti jednostavno zbog toga što si trenutno lišen prednosti da izravno radiš za mene.“

„Ako je u tvom slučaju stvar, želja da imaš veću sumu novca kojeg bi mogao posvetiti mojoj službi, Ja to cijenim; ali što činiš sa to malo koje imaš? Uvijek sam iznova govorio mom narodu da će oni koji su vjerni u najmanjem biti također vjerni i u mnogom. (Luka 16:10) Na kraju krajeva, drago moje dijete, moja najveća briga za tebe je da se pokažeš vjernim; i ti možeš to učiniti i sa nekoliko novčića jednako tako dobro kao i da posjeduješ veliki imetak kojeg bi mogao posvetiti mojoj službi. Nesumnjivo si čitao što je moj ljubljani Sin rekao o udovici koja je ubacila samo dva novčića u hramsku riznicu. Činjenica da imaš samo novčiće da ih koristiš u mojoj službi je moja providnost za tebe. To je poteklo od mene! Promatram da vidim hoćeš li biti kao ta udovica. (Marko 12:42-44; Luka 21:1-4)

Gospodinove providnosti nad njegovim narodom su uistinu nevjerovatne. Često oni koji su imali malo ili ništa prilika za službu iznenada utvrde da su se pred njima otvorile slavne prednosti u žetvi. Onima koji su imali malo prilika mogu biti date veće. Oni koji su bili onesposobljeni bolešću mogu se oporaviti. Obiteljske odgovornosti mogu se smanjiti. Oni koji imaju malo po pitanju svjetskih

dobara mogu steći više što mogu koristiti za Gospodina. Te bi se promjene okolnosti također trebalo prihvatiti da dolaze od Gospodina; stoga ga opet čujemo kako nam govori:

„To je poteklo od mene. Tvoje prošlo stanje u životu koristilo ti je kao novom stvorenju, i ja sam sada uslišio tvoje molitve za većim prilikama službe. Međutim dobro je imati na umu da ćeš trebati moju pomoć sada više nego ikad prije; jer, u korištenju tih većih prednosti službe, mogla bi postojati sklonost u tebi da razviješ osjećaj samodostatnosti. Kad si bio slab i bolestan, osjećao si svoju potrebu za mnom; ali sada kad si jak i kad ti je dobro, trebaš me više nego ikad; stoga nemoj sada zanemariti da me priznaš na svim svojim putevima, i da gledaš na mene da upravljam tvojom stazom i dam ti snagu da hodiš njome.“

„Služba koju si vršio onima koji su ovisili o tebi bila je važna, ali sada kada izravno služiš meni trebat ćeš moje vodstvo i blagoslov još i više nego prije, iz jednostavnog razloga što ćeš rukovati sa svetim stvarima moje Riječi i plana. I ako sada možda imaš više novca za potrošiti na mene, pazi da ne počneš osjećati kako bi mogao kupiti posebne prednosti časti i autoriteta među mojim narodom. Paza kako ne bi počeo počivati u misli kako je tvoj novac sve što ja želim. Iznad svega drugoga, od tebe—kao i od sve moje djece—Ja želim naklonost iz tvog srca. Želim da se držiš blizu mene i da budeš vrlo pažljiv na sve moje upute. Želim da drhšćeš od

moje Riječi, ne u strahu od toga što bih ti ja mogao učiniti, nego zato što si zabrinut da se ne bi utvrdilo da nisi uspio prema obećanju koje je ostavljeno ući u potpuni počinak vjere u vršenju moje volje. (Hebr. 4:1)

„Zato, moje drago posvećeno dijete, s obzirom da si se složio da ćeš me priznati na svim svojim putevima (Izreke 3:6), imaj na umu da ja upravljam s tobom u svemu. Ne postoji niti najmanje iskustvo koje dolazi u tvoj život a za kojeg je ne znam, nego sam ga ili dopustio ili odredio zato je sam znao da će to biti za tvoje dobro kao moje dijete i mog nasljednika i sunasljednika sa mojim ljubljenim Sinom, Isusom. (Rim. 8:16,17) Nikad nemoj sumnjati u moj interes za tebe, niti u moju sposobnost da se brinem za tebe. Kako ti dolazi svaki novi blagoslov, kako te kušnje pritiskaju, drži svoje uši ugođenima za moju utješnu poruku. To je poteklo od mene, Boga tvog spasenja, Boga milosrđa i izobilne milosti, koji svakodnevno podiže svoje lice na tebe da ti da mir.“ (4 Moj. 6:24-26)

„Ja sam također tvoj Otac, tvoj Nebeski Otac, i sve što brine tebe, moje dijete, brine i mene. Ja te ljubim za tvoju utjehu i radost. Moja beskrajna mudrost je tvoja da upravlja svim tvojim koracima. Moja svemoguća moć je obećana kao podrška tebi, da ti pomogne nasvim hrapavim mjestima na tvom nebeskom putovanju, da te obrani od svih tvojih neprijatelja, i da te ojača u svim tvojim slabostima. I

imaj na umu, drago moje dijete, da ja neću uskratiti nikakvog dobra od tebe, i da ja uvijek dajem svoje najbolje onima koji ostavljaju izbor meni. (Ps. 84:11) Blagoslovljeni su svi oni koji se pouzdaju u mene.“ (Ps. 2:12; 34:8)

Utješne su zaista Gospodinove riječi, koje nam govori iz Svetog Pisma. Vjerovatno je jedna od najvažnijih pouka koju bi smo trebali naučiti iz njegovih poruka ta da je kad se družimo s njim, najbolje kada mi nemamo šta puno za reći. Važno je da cijeli svijet ušuti pred njim, a to je još više za nas, njegovu djecu. (Zah. 2:13) Našem je Nebeskom Ocu, međutim, po volji za nas da izrazimo našu odanost njemu, i našu ljubav, da vječno ponavljamo našu goruću želju da mu ugodimo, i da se držimo blizu njega. Prikladno je da kažemo:

„Sunce moje duše, moj dragi Oče,
Ja ne znam za noć kad si ti blizu.
O! Neka se ne pojavi sa zemlje rođen oblak
Da te sakrije od očiju tvog sluge.“

„Štite moje duše, premda oluje bjesne
I protiv mene ustaju vojske neprijatelja,
Ti si moje utočište i moja tvrđava,
Pred tobom svaki neprijatelj mora pasti.“

BOŽANSKI PLAN VJEKOVA

Ključ za razumijevanje Svetog Pisma

Svi ljudski planovi propadaju, ali Bog ima plan! To je utješna činjenica uvijek iznova naglašena u najraširenijoj knjizi na svijetu, u Bibliji.

Zašto samo nekolicina doista slijedi Isusova učenja? Zašto se pogani nisu preobratali na Kršćanstvo? Što je kraj svijeta i kada će doći? Što je Sudnji dan i kada ga možemo očekivati? Koje je proročansko značenje sadašnjih kaotičnih zbivanja u svijetu?

To su samo neke od tema u knjizi „Božanski Plan Vjekova.“ Napisana je prije više od jednog stoljeća, no dostigla je nakladu više od osam milijuna na više od 30 jezika. Sadrži više od 350 stranica.



Za više informacija obratite se na donju adresu:

„Svanuće“

M Đurak

Kneza Branimira 18

44 010 Sisak, Croatia

email: info@istrazivacibiblijeuHrvatskoj.com

Mob. 098 199 4362

SVANUĆE

Broj 8

KOLOVOZ 2015

First-class postage paid at Rutherford, N.J. Published by The Dawn Bible Students Association, 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle Almirante Brown 684, Monte

Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, P.O. Box 402, Rosanna, Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal 77204, Nova Iguaçu, Rio de Janeiro, CEP 26210-970

BRITISH ISLES: Associated Bible Students, 102 Broad Street, Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch Bibelstudien- Vereinigung, Postfach 11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn), 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine Street, Richmond Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora, Associazione Studenti Biblici, Via Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

Hrvatsko izdanje Članci u ovom broju uzeti su iz tekući broja časopisa „Svanuće“ na engleskom jeziku

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Djela Apostolska 2

Međunarodne Biblijske Studije

Naš Otkupitelj Dolazi 17

Izbor biti Ispravan 20

Poziv na Pokajanje 23

Bog Zahtijeva Pravdu 26

Vratiti se Pravednom Bogu 28

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Patnja i Božja Utjeha 31

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition – August 2015

First Issue published December 2013

Printed in USA

Djela Apostolska

„A mnoštvo vjernika bilo je jedno srce i jedna duša... I apostoli su s velikom silom svjedočili za uskrsnuće Gospodina Isusa Krista, i velika je milost bila na svima njima.“ Djela 4:32, 33

SVI KOJI iskreno nastoje razumjeti Božji veliki plan za spasenje i konačni blagoslov čovjeka trebali bi također imati i čežnju da još bolje upoznaju Sveto Pismo. U nadahnutoj Riječi Božjoj mi nalazimo ključeve za naše cijenjenje Stvoriteljevih nauma punih ljubavi za njegovu ljudsku obitelj. S tim u vidu, prikladno je da s vremena na vrijeme na stranicama Svanuća predstavimo pregled raznih biblijskih knjiga, takav kakav ćemo ovdje razmotriti.

Puno ime pete knjige Novog Zavjeta je „Djela Apostolska,“ iako se obično naziva jednostavno „Djela.“ Kao što i ime govori, ona je najvećim djelom, ljetopis aktivnosti u kojima su Kristovi apostoli igrali aktivnu ulogu. Poput četiri evanđelja, Djela su uglavnom povijesnog karaktera, ali isprepletena s njenim izvještajem događaja u ranoj crkvi u kojem se može naći neke od

najvažnijih doktrinarnih i pouka pobožnosti nego igdje drugdje u Bibliji.

Ovu je knjigu napisao Luka, i započinje s ovim riječima, „U mojemu prvom djelu [Evangelje po Luki],...izvijestio sam o svemu, što je Isus činio i učio Do dana, kad je apostolima Duhom Svetim izabranima dao naloge i onda bio uzet u nebo.“ (Djela 1:1,2) Prvo poglavlje Djela je prijelaz sa Kristovog života u eru apostola, jer bilježi Isusovo posljednje pojavljivanje pred njima, i zadatak službe koju su trebali izvršavati u njegovo ime nakon što ih napusti. (reci 4-11)

Osmi redak prvog poglavlja bilježi obećanje koje je dao uskrsnuli Isus. On je naveo da Sveti Duh uskoro treba doći na apostole, i da oni u moći, i autoritetom, Duha trebaju biti njegovi „svjedoci...u Jeruzalemu, i po svoj Judeji i Samariji, i sve do kraja zemlje.“ (Djela 1:8)

Drugo poglavlje bilježi ispunjenje obećanja kojeg je Isus dao da će poslati Svetog Duha. Jednostavno rečeno Sveti Duh je sveta moć, ili utjecaj Božji, poslan da ostvari bilo kakvu namjeru.

On je došao na učenike koji su čekali u Jeruzalemu na čudesan način, da učvrsti njihovu vjeru i pouzdanje u Isusa kao Mesiju. On ih je napustio, i premda su bili uvjereni u njegovo uskrsnuće iz mrtvih, oni bili u teškom položaju predstaviti ga bez tog čvrstog dokaza o njegovom povratku u nebeske dvore. Prema tome, u

ispunjenju svog obećanja on je poslao Sveti Duh da počiva na njima.

Ovo predivno iskustvo dogodilo se „kada dođe dan Pedesetnice.“ (Djela 2:1) Pedesetnica je bila jedan od posebnih blagdana i dana Židovskih okupljanja, i mnoge tisuće od njih posjetile su Jeruzalem za tu prigodu. To je značilo da je u to vrijeme u gradu bilo Izraelaca iz mnogih zemalja, koji su govorili jezik zemlje u kojoj su živjeli.

Tako se stvorila prekrasna prilika da Gospodin očituje svoju naklonost na učenicima, čudesno ih obdarujući sa sposobnošću da govore svojoj braći iz različitih zemalja na njihovim vlastitim domaćim jezicima. Stoga je jedno od očitovanja Svetog Duha u to vrijeme bila sposobnost da „govore drugim jezicima.“ (Djela 2:4-8) Bilo je to vrlo praktično očitovanje božanske moći, i ostvarilo je Božju zamisao da svim raspršenim prirodnim potomcima Abrahama koji su tamo bili sakupljeni da svjedočanstvo što se tiče Isusovog Mesijanstva.

Isusovi neprijatelji su se sada suprotstavili njegovim sljedbenicima, i optužili ih da su bili opijeni. Apostol Petar je brzo i odlučno demantirao tu optužbu, i u jednoj od najrječitijoj propovjedi koja je ikada bila održana, on je objasnio svojim slušaocima pravo značenje onog što se dogodilo. On je ustanovio činjenicu o Isusovom uskrsnuću iz mrtvih, i pokazao je da je to bilo u ispunjenju Ps. 16:10, gdje je Isus proročanski prikazan kako

govori svom Bogu, „jer dušu svoju nećeš ostaviti u Podzemlju ni dati da Svetac tvoj truleži ugleda.“ (Djela 2:27)

Izvještaj navodi da su ljudi bili „potrešeni u srcu“ Petrovom propovjedi, posebno izravnim načinom na kojeg je on optužio naciju za Isusovo raspeće. Oni su pitali što bi trebali učiniti s obzirom na okolnosti, i on ih je pozvao „Pokajte se i neka se svaki od vas krsti...u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha, i primit ćete dar dar Duha Svetoga.“ (reci 36-38) Tri tisuće se odazvalo na Petrovu poruku tog dana, i bili su kršteni u ime Isusa Krista. (redak 41)

„VREMENA OBNOVE“

Treće poglavlje bilježi još jednu divnu Petrovu propovijed, koju je održao kratko nakon Pedesetnice. Pozadina je bila posve drugačija od one u kojoj je iznio Pentekostalnu propovijed. Zajedno sa Ivanom, Petar je otišao u hram na molitveni sat. Kod vratiju hrama nazvanih „Prekrasna,“ on je vidio čovjeka koji nije bio u stanju u hodati od svog rođenja. U Isusovo ime, Petar je izlječio čovjeka, omogućujući mu da hoda, čak do mjere „skakanja.“ (reci 1-8)

Mnoštvo je bilo znatiželjno, i Petar je iskoristio tu prigodu da im objasni kako je to čudo bilo izvršeno u ime, i snagom, uskrslog Krista, onoga kojeg su oni razapeli. Zatim je dodao, „Pokajte se dakle i obratite da se izbrišu grijesi vaši pa od [lica] Gospodina dođu vremena rashlade te on

pošalje vama unaprijed namijenjenog Pomazanika, Isusa. Njega treba da nebo pridrži do vremena uspostave svega što obeća Bog na usta svetih proroka svojih odvijeka.“ (reci 19-21)

Pouka je bila jasna, temeljena na čudu izlječenja hromog čovjeka. Petar je u stvari rekao da će, po drugom Kristovom dolasku, čuda ovakve vrste postati univerzalna, da će to biti „vremena obnove svega.“ On je zatim dodao da je ovo slavno Evanđelje, ili dobra vijest, bilo izrečeno na usta svih Božjih svetih proroka.

Tako imamo jedan od ključnih tekstova koji nam pomažu otključati značenje cijele Riječi Božje. Kad proučavamo različite biblijske knjige, osobito proročanstva Starog Zavjeta, ova tema o otkupljenju i obnovi uvijek se iznova ponavlja. Sada Petar potvrđuje što je bilo rečeno, jer u svojoj glasovitoj propovjedi on nam govori da su „vremena obnove“ bila temom svih Božjih svetih proroka. Zaista, svi drugi zapisi Novog Zavjeta također nanovo potvrđuju i potkrepljuju ovo temeljno učenje Božjeg plana.

PROGONSTVA I ISPITI

Isus je rekao svojim učenicima prije svoje smrti, „U svijetu ćete imati nevolju; ali ne bojte se, jer ja nadvladah svijet.“ (Ivan 16:33) Apostoli i drugi u Ranoj Crkvi doživjeli su to progonstvo. Nevjerujući Židovi i Pogani jednako su bili neprijateljski prema njima putem zastrašivanja i

zatvaranja, nastojeći spriječiti, i ako je moguće, uništiti njihovo djelo. Jedan primjer toga je zabilježen u četvrtom poglavlju Djela, reci 1-31. Takvo je progonstvo postalo uobičajeno među sljedbenicima Učitelja.

Na Ranu su Crkvu također počeli dolaziti teški ispiti. Većina ljudi je čula za Ananiju i Safiru, njegovu ženu koji su „lagali...Bogu.“ Djela 5:1-11 bilježe okolnosti pod kojima je Apostol Petar razotkrio njihovu varku, a oni su odmah bili pokošeni smrću. Kada su svi Kristovi sljedbenici čuli za te stvari, to im je donijelo dosta trezvenosti u umu i samoispitivanja.

Poglavlja šesto i sedmo predstavljaju izvještaj o Stjepanu, prvom Kršćanskom mučeniku. Naročito zapažamo snažan govor kojeg je iznio pred Židovskim Sanhedrinom kada je bio pozvan da se obrani protiv optužbi od strane židovskih neprijatelja. Savao iz Tarza je tada bio član Sanhedrina, i odobravao je Stjepanovo ubojstvo. On je čak pomogao u pogubljenju čuvajući odjeću onih koji su kamenovali do smrti tog mladog đakona.

SAVLOVO OBRAĆENJE

Savao iz Tarza se kasnije preobratio na Kršćanstvo. U devetom poglavlju, recima jedan i dva smo obavješteni da „Još je uvijek gorio Savao bjesnio prijetnjom i ubistvom protiv učenika Gospodnjim. On pristupi k velikomu svećeniku I zamoli od njega poslanice na sinagoge u Damasku.

Ako tamo nađe pristaše ove nauke, da bi ih, muškarce i žene, doveo svezane u Jerusalem.“

Dobivši taj autoritet, Savle je bio na svom putu prema Damasku, „ujedanput obasja ga svjetlost s neba. On pade na zemlju, i začu glas gdje mu govori: "Savle, Savle, zašto me progoniš?" On reče: "Tko si ti, Gospodine? A on će: "Ja sam Isus, koga ti progoniš. " (reci 3-5)

Savao je brzo razabrao da progoneći Kristove učenike on se u stvari suprotstavljao Bogu, jer mu je to iskustvo otkrilo činjenicu da je Isus bio obećani Mesija. U odgovoru na njegovo pitanje, „što hoćeš da učinim?“ Savlu je bilo naređeno da ode u izvjestan dom u Damasku i da tamo bude primio svoje upute. (redak 6)

Od gorkog neprijatelja Rane Crkve, Savao, koji je kasnije bio poznat kao Pavao, postao je oduševljeni sljedbenik Učitelja. On je predao svoj život u službu Gospodinu i Kristovom Evandjelju. Božanskim imenovanjem postao je jedan od vodećih apostola, čiji su naponi posebno bili usmjereni prema ljudima iz naroda. Nakon njegovog obraćenja, Isus mu je rekao, „jer on mi je oruđe izabrano da ponese ime moje pred narode i kraljeve i sinove Izraelove. Ja ću mu uistinu pokazati koliko mu je za ime moje trpjeti.“ (Djela 9:15,16)

PAVLOVA MISIONARSKA PUTOVANJA

Od trinaestog poglavlja pa sve do kraja knjige Djela Apostolska, s jedinim izuzetkom petnaestog poglavlja, imamo opisana mnoga zanimljiva, i često puta iskušavajuća Pavlova iskustva dok je putovao iz jednog mjesta u drugo u službi Evandjelja. On je bio progonjen na mnoge okrutne načine. Na jednom od svojih putovanja išao je prema Jeruzalemu, i bio je obavješten od Boga, kroz Sveti Duh, da ga tamo čekaju okovi i zatvor. Braća su ga zbog toga pokušala odvratiti da se ne izlaže toj opasnosti. Pavlov predivan duh odanosti njegovom Gospodinu je pokazan u njegovom odgovoru, „Što plaćete i parate mi srce? Ta spreman sam ne samo biti svezan nego i umrijeti u Jeruzalemu za ime Gospodina Isusa.“ (pogl. 21:13) Kasnije je putovao u Rim gdje se opet suočio sa zatvaranjem, i na koncu sa smrti, od ruku Rimskog Cara Nerona.

Na jednom od svojih misionarskih putovanja Pavao je posjetio Atenu, i tamo su ga učeni ljudi i filozofi uzeli na Areopag, Atenski „Vrhovni Sud“ na Marsovom Brežuljku. On je bio optužen da donosi novog boga. Zauzevši položaj na jednoj strani brežuljka, s masivnim poganskim hramom koji mu je stršio nad glavom, Pavao je počeo svoju obranu komentirajući brojne idole, pripisane brojnim bogovima, koji su ispunjavali dolinu ispod njega. S tom pozadinom, on je skrenuo pažnju svojim slušateljima na jedan od njihovih idola, koji je nosio natpis, „NEPOZNATOMU BOGU,“ i

rekao, „Koga dakle ne znajući štujete, toga vam ja navješćujem.“ (pogl. 17:18-23)

Nastavljajući Pavao je rekao, „Bog koji stvori svijet i sve na njemu, on, neba i zemlje Gospodar, ne prebiva u rukotvorenim hramovima; i ne poslužuju ga ljudske ruke, kao da bi što trebao, on koji svima daje život, dah i - sve. Od jednoga sazda cijeli ljudski rod da prebiva po svem licu zemlje; ustanovi određena vremena i međe prebivanja njihova da traže Boga, ne bi li ga kako napipali i našli. Ta nije daleko ni od koga od nas. U njemu doista živimo, mičemo se i jesmo, kao što i neki od vaših pjesnika rekoše: "Njegov smo čak i rod! "Ako smo dakle rod Božji, ne smijemo smatrati da je božanstvo slično zlatu, srebru ili kamenu, liku isklesanu umijećem i maštom ljudskom.“ (reci 24-29)

Zatim ukazujući na to što je Atenjanima nedostajalo spoznaje o pravom Bogu, Pavao je komentirao da u prošlim vremenima, „ne obazirući se na vremena neznanja, nutka sada Bog ljude da se svi i posvuda obrate jer ustanovi Dan u koji će suditi svijetu po pravdi, po Čovjeku kojega odredi, pred svima ovjerovi uskrisivši ga od mrtvih.“ (reci 30,31)

Vrijedno je zapaziti da Pavao koristi riječ „ovjerovi“ u svom ukazivanju na dolazeći dan suda. To ukazuje da „Sudnji Dan“ Svetog Pisma treba biti blagoslov čovječanstvu. Da je to trebao biti nekakav kobni dan propasti, onda ne bi bilo razlog

za radovanje to što je Pavao dao jamstvo da takav užasan dan treba doći. Kada razmatramo veliki plan Božji iznešen u Bibliji, nalazimo da će taj Sudnji Dan trajati tisuću godina, i da će to biti vrijeme kada će čovječanstvu biti dana prava spoznaja o Bogu i o njegovim zakonima, i da će imati priliku poslušati ih i živjeti.

ŽIDOV I NEZNABOŠCI

U knjizi Djela mi smo također obavješteni o teškoj situaciji koja je nastala u Ranoj Crkvi kada su Neznabošci počeli prihvaćati Krista i priključivati se Židovskim vjernicima. Kada je Isus po prvi puta slao svoje učenike u službu, on ih je uputio da ne idu k Neznabošcima. (Mat. 10:5) Međutim, netom prije svog užasa, on je opozvao svoje ograničenje govoreći im da trebaju ići u sav svijet. (Djela 1:8) Apostoli, posebno Petar, su našli teškim pomiriti se sa tim širim pogledom.

Kornelije je bio prvi Neznabožački obraćenik. Gospodin je ukazao posebnu prednost milosti, očitovanoj u viziji Korneliju, i jednoj također i Petru. Svrha tih vizija bila je zbližiti tu dvojicu kako bi apostol mogao predstaviti Evandeosku poruku tom pobožnom Poganinu. Ta je informacija zabilježena u Djelima, deseto i jedanaesto poglavlje, i to jedan od najzanimljivijih izvještaja opisanih u Bibliji.

U Kornelijevoj viziji, Gospodin ga je uputio da pošalje ljude da pozovu Petra, koji je bio u Jopi u domu „Šimuna Kožara.“ Idućeg dana, dok se Petar molio na krovu Šimunove kuće, on je „pao u zanos.“ Njegov „zanos“ je u stvarnosti bila vizija od Gospodina, u kojoj je on vidio „veliko platno“ u obliku košare, kako silazi s neba, puno svih vrsta „četveronožaca i gmižućih stvorenja zemaljskih i ptica nebeskih.“ Bilo mu je zapovjedbano da „ustane, kolje i jede.“ (Djela 10:1-13)

Petar je prepoznao da su te životinje i ptice bile nečiste, prema Židovskom zakonu, pa je to odbio jesti. Tada mu je Gospodin rekao, „Ne zovi okaljanim ono što je Bog očistio!“ (reci 14,15) Kasnije, vođen daljnjom Gospodinovom providnošću, Petar je bio doveden u dom Neznabošca, Kornelija, i on i njegov dom su prihvatili Krista. Tada je Petar bio shvatio da mu je u njegovoj viziji Bog govorio da je došlo vrijeme kada se trebalo Neznabošce koje se prije smatralo da su izvan dosega Božje milosti, prihvatiti. Komentirajući svoje dojmove, Petar je rekao, „Sad uistinu shvaćam da Bog nije pristran, nego - u svakom je narodu njemu mio onaj koji ga se boji i čini pravdu.“ (reci 34,35)

Ovo predivno iskustvo nije u potpunosti riješilo to sporno pitanje za Ranu Crkvu. Kasnije su braća u Jeruzalemu održala konferenciju na kojoj je glavna tema rasprave bila stvar oko Neznabožačkih vjernika, i kako ih najbolje integrirati u mjesne

grupe, koje su u to vrijeme bile dominantno Židovske. Petar je bio na toj konferenciji, i posvjedočio je što se tiče svog iskustva u povezanosti sa obraćenjem Kornelija. Pavao je također bio tamo, i posvjedočio je o mnogim obraćanjima ljudi iz naroda kojima je on svjedočio. (Djela 15:1-12)

Jakov, koji je očito bio predsjedavajući konfrerencije, sažeo je rezultate kako slijedi: „Poslušajte me, braćo! Šimun je izložio kako se Bog već na početku pobrinu između pogana uzeti narod imenu svojemu. S time su u skladu riječi Proroka. Ovako je doista pisano: Nakon toga vratit ću se i opet podići pali šator Davidov, iz ruševina ga podići, opet ga sazidati da preostali ljudi potraže Gospodina i svi pogani na koje je zazvano ime moje, govori Gospodin, koji to obznanjuje odvijeka.“ (reci 13-18)

Ovo je vrlo rasvjetljujuće predstavljanje ispravnog redoslijeda Božjeg plana. „Šator Davidov“ je Davidov vladajući dom. On je bio svrgnut nekih šest stoljeća ranije. Učenici su vjerovali da je Krist to trebao obnoviti, ali sve dotada oni nisu imali jasnu ideju o tome kada se to trebalo ostvariti. Posljednji put kad je Isus bio s njima oni su ga upitali, „hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu obnoviti kraljevstvo?“ Isus je odgovorio, „Nije vaše znati vremena ili razdoblja koja Otac ima u svojoj vlasti.“ (Djela 1:6,7)

Međutim, apostoli su sada imali daleko širi pogled, i na toj konferenciji Jakov je razabrao da šator Davidov ne bude bio ponovno podignut sve dok ne bude bio sakupljen „narod njegovom imenu,“ između neznabožaca. Izraz „narod njegovom imenu,“ identificira te pozvane kao članove Božje božanske obitelji. Taj je „nebeski poziv,“ isprva bio ograničen na Židove, no sada je bio proširen na Neznabošce. (Filip. 3:14; Rim. 9:23,24)

Kada se završi to djelo izabiranja iz svijeta onih koji trebaju biti sunasljednici sa Isusom, tada će doći ponovno podizanje šatora, ili doma, Davidovog u rukama Krista i njegove „nevjeste,“ Božje nebeske obitelji. Tada će, kako Jakov nadalje objavljuje, „preostalim ljudima“—svi Neznabošci i Židovi—biti dana prilika da prime blagoslove tisućugodišnjeg Mesijanskog kraljevstva, istog razdoblja koje je prije spomenuto kao „dan suda.“

NEMA DENOMINACIJA

Budući da knjiga Djela bilježi uspostavu Rane Crkve, počev sa izlivanjem Svetog Duha na Pedeseticu, i pod vodstvom nadahnutih apostola, zanimljivo je zapaziti što se nije dogodilo. Na primjer, nije bilo građenja vrijednog zdanja u kojem bi se vodile vjerske službe. Ne postoji ništa što bi ukazivalo da je bila izgrađeno i jedno sastajalište pod vodstvom apostola.

Postoji nekoliko ukazivanja na skupštine braće koje su se sastajale u domovima vjernika. Nedvojbeno je da su neke od tih grupa, kao što je ona u Jeruzalemu, bile prevelike da se sastaju u domovima, i nema sumnje da se koristilo društvene prostorije različitih vrsta. Onoliko koliko na to ukazuju izvještaji, ti rani vjernici nisu smatrali potrebnim graditi dvorane za sastanke.

Druga je zanimljiva činjenica da ne postoji dokaz da su bila korištena denominacijska imena. Mi smo obavješteni da su vjernici najprije bili nazvani „Kršćanima“ u Antiohiji. (Djela 11:26) To je ime korišteno samo dva puta u Knjizi Djela, i jednom kasnije u pismu kojeg je napisao Petar. (Djela 26:28; 1 Pet. 4:16) Jedna riječ „crkva“—Grčki, ekklesija—je gotovo jedino ime koje je bilo pripisano vjernicima, koje se naziva crkvom Božjom, crkvom Kristovom, crkvom u Jeruzalemu, Efezu, Rimu, u domu Akvile, i druga slična ukazivanja.

Kakva su se neobična odstupanja od te jednostavnosti razvila među Kršćanskim vjernicima od tih ranih dana! Ne bi li bilo mudro za sve one koji traže „puteve stare“ da se vrate tim jednostavnim putevima i običajima. (Jer. 6:16) Mi vjerujemo da sve one koji su dovoljno hrabri da to učine očekuju bogati duhovni blagoslovi.

Još bi se puno toga moglo napisati na ovim stranicama s obzirom na Djela Apostolska, i mi smo se na brzinu dotaknuli samo nekoliko vrhunaca. Mi

ohrabrujemo naše čitatelje da se još više udube u ovaj veoma važan izvještaj o uspostavi Rane Crkve. Primit će bogati blagoslov, dok budeš razmatrao ovaj predivan dio Božje Svete Riječi. Neka bi smo svi imali osjećaje slične Psalmistovima, koji je rekao, „Riječ je tvoja svjetiljka nozi mojoj, i svjetlo stazi tvojoj.“ (Ps. 119:105)



Naš Otkupitelj Dolazi

Ključni redak: „*Ali doći će Otkupitelj Sionu, i onima od sinova Jakovljevih koji se obrate od svog otpadništva, riječ je Jahvina.*“
Izaija 59:20

Izabrani tekstovi:
Izaija 59:15-21

TIJEKOM starozavjetnih vremena, Sveto Pismo otkriva da je nacija Izrael imala posebnu milost da primi Božje blagoslove na temelju poslušnosti njegovim zakonima. S obzirom na njihovo loše ponašanje i neuspjeh da poštuju Nebeskog Oca, Izrael je bio ozbiljno

kažnjen, nekoliko je puta bio potlačen od svojih neprijatelja sve dok Bog nije podigao suce da ih izbavi od tih protivnika. On je kasnije doživio podvrgavanje Neznabožačkoj vlasti počev s Babilonom na nekoliko stoljeća.

Židovski je narod na koncu bio raspršen u strane zemlje kad je Jeruzalem bio pod opsadom i njihov hram obnovljen u prvom stoljeću n.e. Bog je preko proroka Amosa rekao, „Čujte riječ, koju vam govori Gospod, djeco Izraelova, svemu plemenu, koje sam izveo iz Egipta: "Samo vas izabrao sam između svih naroda zemaljskih. Zato dajem da okajete svu krivnju svoju." (Amos 3:1, 2)

Knjiga Izaije sadrži mnoga proročanstva koja detaljno opisuju Božje sudove protiv Izraela, ali dodatno proriče njihovo pokajanje i obnovu tijekom budućeg kraljevstva pod vlašću Isusa Krista, njihovog Mesije. Tijekom Izaijine službe, on je priznao grijehe Izraela kao da su bili njegovi vlastiti, priznajući nepravdu, nepravедnost, sljepilo, pobunu, i uporno laganje. (Iza. 59:9-15) Dobro je zapaziti u vezi grijeha, da se ono što vrijedi za Izrael također primjenjuje i na cijelu ljudsku rasu. (Rim. 3:23)

Iz božanske perspektive nije bilo grešnika na zemlji koji bi se mogao zauzeti u korist Izraela da otkupi tu naciju. Ipak, naš je milosrdni Nebeski Otac pružio sredstvo s kojim Izrael i svi od palog čovječanstva mogu biti oslobođeni od izopačenosti i smrti. „Jer je Bog tako ljubio svijet, da je predao svojega jedinorođenog Sina, da svaki, koji vjeruje u njega, ne pogine, nego ima život vječni.“ (Ivan 3:16)

S obzirom na mehanizam s kojim će grijeh i nepravda biti uklonjeni, „mišica“ Božja, u osobi Isusa Krista, prikazana je kao ratnik koji će nositi „pravednost kao oklop,“ „kacigu spasenja,“ i „haljine osvete“ da iskorijeni zlo prije kraljevstva blagoslova i mira tijekom Mesijine vladavine. Premda je Izrael kao cjelina odbacio Krista tijekom njegove zemaljske službe i bio progonjen od Poganskih neprijatelja od tog vremena, Sveto Pismo nam jamči da će oni biti izbavljeni iz opasnosti kao

posljedica pokajanja i priznanja Isusa Krista kao njihovog Spasitelja i Otkupitelja. (Iza. 59:16-19)

Naš ključni redak potvrđuje vraćanje Izraela u Božju naklonost kada bude bio na snazi Novi Savez i Božji duh bio izliven na svako tijelo. Povezana s Kristom u tom djelu blagoslivljanja Izraela i drugih voljnih i poslušnih članova ljudske obitelji biti će crkva, koja će vladati s Gospodinom u uspostavljanju vladavine pravednosti.

Kakva je blagoslovljena prednost za nas kao sljedbenike Učitelja shvatiti da će nam vjernost Bogu tijekom našeg sadašnjeg Kršćanskog privremenog boravka omogućiti imati udjela u tom veličanstvenom programu iskorijenjivanja zla koje je nanosilo nevolje čovječanstvu od kad je Adam sagriješio u Edenskom Vrtu.

Izbor biti Ispravan

Ključni redak: „Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: Popravite svoje putove i djela svoja, pa ću boraviti s vama na ovome mjestu.“ Jeremija 7:3

Izabrani tekst: Jeremija 7:1-15

PREMDA BOG ima mnoga svojstva, pravda je temeljno načelo na temelju kojeg se on ophodi sa svim inteligentnim bićima. Sveto Pismo svjedoči u vezi Nebeskog Oca da su „pravda i pravednost temelj njegovog prijestolja.“ (Ps. 89:14)

Prije nego je Juda pala u ruke Babilonu, Jeremija je dobio zadatak od Gospodina da prenese poruku narodu u Jeruzalemu kod Hramskih vrata. (Jer. 7:1,2) U riječima našeg Ključnog Retka, prorok je objavio da Bog neće navesti obećani sud, ako se Juda pokaje u riječima i djelima.

„Ne uzdajte se u lažne riječi: `Svetište Jahvino! Svetište Jahvino! Svetište Jahvino!` Ali ako zaista popravite svoje putove i djela svoja i ako zaista budete činili što je pravo, svatko prema bližnjemu svome,“ nastavio je Jeremija, „boravit ću s vama na ovome mjestu, u zemlji koju sam dao vašim ocima zauvijek.“ (reci 4,5,7)

Dubina Judinog nepravednog vladanja uključivala je zlostavljanje slabih i bespomoćnih

članova društva, djela ubojstva, idolopokloničkog obožavanja, i počinjenje preljuba. Iako su ti postupci vrijedni osude bili jako rašireni po cijelom narodu, Bog je bio spreman pokazati im milosrđe zbog svoje velike ljubavi, pokaže li narod duh istinskog kajanja. Židovi su nažalost ignorirali Božju poruku preko Jeremije. Oni su umjesto toga slušali lažne proroke, koji su ih obrabivali da vjeruju da će im učestvovanje u takvim odvratnim ritualima i obavezama povezanim sa obožavanjem u Hramu dati imunitet na kaznu koja je bila najavljena zbog njihove zloće. (reci 6-11)

Prije podizanja Hrama u Jeruzalemu tijekom vladavine Solomuna, središte vjerskog obožavanja je bilo u Šilu, gdje su Šator od Sastanka i žrtvenik Božji ostali mnogo godina. Ipak, zbog bezakonja Izraela, Šilo je bilo uništeno iako je Kovčeg Saveza boravio na tom mjestu. (Ps. 78:58-60) Lekcija kod Šila je prema tome bila dana od proroka Jeremije kao primjer kako će Bog navesti sličan sud protiv naroda Jude u Jeruzalemu, zato što je narod ignorirao Riječ Božju koja ih je pozivala da se pokaju od svojih zlih puteva. (Jer. 7:12-15)

Nakon što je Jeremija izgovorio riječi Gospodinove kod Hramskih vratiju, Bog ga je obavjestio da se ne moli za narod koji je nastavio u svojem odvratnom, idolopokloničkom obožavanju i odbija primiti stegu. Njihova će tvrdoglavost rezultirati sa strašnim pokoljem, i zemlja će na koncu biti ostavljena pustom. (reci 16-34)

Od vremena kad je Babilon osvojio Izrael, i davno prije Kristovog prvog dolaska kad se on ponudio Židovima kao njihov Kralj, oni su stalno bili pod vlašću stranih sila, sve do sredine 20 st. Čak i danas, nakon što su bili ponovno uspostavljeni u svojoj zemlji kao suveren narod, zemlje koje ih okružuju su uglavnom neprijateljski protivnici, koji ih žele uništiti.

Međutim, mi smo zahvalni da će pod pripremama Novog Saveza, Izrael na koncu biti u miru. S Božjim zakonom upisanim u njihova srca Židovski će se narod, potpuno vratiti u božansku naklonost, hoditi Božjim putevima i doživjeti trajne blagoslove. (Jer. 31:31-34)

Poziv na Pokajanje

*Ključni redak: „To je zašto
ću ja vama suditi svakome
prema njegovim putovima,
dome Izraelov,
proročanstvo Gospodina
BOGA. Vratite se, okrenite
se od svojih pobuna, i
prepreka koja vas navodi
griješiti ne će postojati više.
Odbacite teret svih svojih
pobuna; naćinite si jedno
novo srce i novi duh; zašto
biste vi trebali umrijeti,
dome Izraelov?“
Ezekijel 18:30, 31*

*Izabrani tekst:
Ezekijel 18:1-13; 30-32*

rijeć GOSPODOVA za mene: ”što vam je da ponavljate ovu poslovicu, na zemlji Izraelovoj: Oćevi su jeli zeleno grožđe, a zubi sinova su bi li utrnuli? Mojeg mi života proročanstvo Gospodina BOGA vi ne ćete više ponoviti tu poslovicu u Izraelu! Da! svi su životi moji; život oca kao i život sina, oba su moja; onaj koji griješići, taj je koji će i umrijeti.“ (Ezek. 18:1-4)

ZA RAZLIKU OD Jeremije, koji je prorokovao u Judi i prorekao njeno uništenje prije nego je bio odveden u zatoćeništvo u Egipat, Ezekijel je primio svoj proroćanski zadatak dok je bio u Babilonu i upozorio je dom Izraelov što se tiće posljedica njihove nevjernosti Bogu. (Jer. 43:1-8; Ezek. 1:1-3)

Ezekijel je prorekao, „Bi jedna

Narod Jude je za svoje grijehе okrivljavao neuspjeh njihovih predaka. Nebeski je Otac opovrgnuo tu logiku. On je kroz Ezekijela naveo da se pojedince drži odgovornima za njihove vlastite grijehе.

U današnjoj je pouci dano nekoliko primjera što se tiče načela božanskog suda koja se odnose na čovjeka koji čini ono što je po zakonu i pravdi, zlog sina pravednog čovjeka, pravednog sina zlog oca, zlog čovjeka koji se pokaje, i pravednog čovjeka koji ostavlja svoju pravednost i počini bezakonje. (reci 5-24)

Naši Ključni Recі potvrđuju da Bog očekuje pokajanje od grešnika, i da nema užitak u smrti bilo kojeg pojedinca, iako će oni koji se pokazu nepopravljivima zacijelo biti uništeni. Gledajući ovaj studij sa šireg stanovišta, zbog Adamovog grijehа, nema nikog tko je pravedan. Da nije činjenice da je Krist dao svoju savršenu ljudskost da kupi čovječanstvo, nijedan pojedinac ne bi bio u stanju zadovoljiti zahtjeve Nebeskog Oca za postizanje vječnog života.

Tijekom ovog Evandeoskog Doba, onima koji su se pokajali za grijeh i marljivo nastoje hoditi stopama našeg Gospodina, Bog je uračunao pravednost. Budu li bili vjerni u izvršavanju njihovih zavjeta posvećenja, oni će primiti nebesku nagradu i pomagati Učitelju tijekom dolazećeg kraljevstva u vraćanju čovječanstva natrag na stanje

savršenstva koje su Adam i Eva uživali prije nego su bili neposlušni.

Osim toga buduća primjena načela „onaj koji griješi, taj je koji će i umrijeti,“ će se dogoditi kad je Sotona vezan i kad će čovječanstvo imati priliku da postigne savršenstvo i kroz poslušnost živi zauvijek. U to će se vrijeme sve smatrati odgovornima za njihova djela zato jer će biti potpuno prosvjetljeni glede normi Nebeskog Oca.

Kako će zahvalno biti sve čovječanstvo kad bude bilo podignuto iz groba i data mu prilika da zauvijek bude u skladu s Bogom i da prima vječno njegovu naklonost. (Ivan 5:28, 29; Otkr. 21:1-4)

Bog Zahtijeva Pravdu

***Ključni redak: „Ovako govori Gospod nad vojskama: Vršite sud pravedno i iskazuite jedan drugome ljubav i milosrđe! Ne pritiskuite udovica i sirota, stranaca i siromaha i ne ne mislite ništa zlo jedan drugome u srcu svom!“
Zaharija 7:9, 10***

***Izabrani tekstovi:
Zaharija 7:8-14***

ZAKON DAN Mojsiju zapovjedio je post na Izraelski Dan Pomirenja. (3 Moj. 16:29-34) Međutim dok su bili u Babilonskom zarobljeništvu, Židovi su uspostavili dodatne postove u sjećanje na različite događaje povezane sa njihovim tragičnim porazom od ruku Nebukadneзара. (2 Kralj. 25:2-10) U

današnjoj pouci, nakon što su se izgnanici vratili u svoju domovinu, bilo je poslano izaslanstvo k prorocima i svećenicima da pitaju što se tiče ispravnosti nastavljanja tih postova. (Zah. 7:1-3)

Nebeski je Otac kroz svog slugu Zahariju odgovorio na taj upit. „Tada mi dođe riječ Gospoda nad vojskama: 'Objavi svemu narodu zemaljskom i svećenicima: 'Kad ste postili i tugovali u petom i u sedmom mjesecu već sedamdeset godina, je li ste možda postili za me? I kad jedete i pijete, nijeste li tada vi, koji jedete i pijete?' Nijesu li to riječi, što ih je Gospod dao propovijedati preko prijašnjih

proroka, kad je još Jerusalem bio naseljen i u miru bio zajedno sa svim gradovima naokolo, i kad su još bile naseljene južna zemlja i nizina?“ (reci 4-7)

Gornji ukor pokazuje da tugovanje povezano s njihovim postom nije bilo za Gospodina, nego umjesto toga za njih. Prije uništenja Jeruzalema, njihovi su ih prijašnji pravedni proroci upozorili da Nebeski Otac želi iskrenost i poslušnost umjesto obreda i štovanja usnama.

Naš Ključni Redak naglašava standard vladanja kojeg Bog zahtijeva od svog naroda, uključujući pokazivanje pravde, milosrđa, i samilosti prema drugima. To nije bilo istina samo za Judu u prošlosti, nego se očekuje da bi se ta ista svojstva trebala očitovati kod svih koji ljube pravednost danas i u budućnosti.

Unatoč jasnoći Božjeg odgovora, Izrael je odbio poslušati taj savjet. Oni očito nisu prepoznali da je Božji gnjev na njima, uključujući njihovo raspršivanje i opustošenje zemlje, rezultirao uslijed tvrdoglavosti njihovog srca. (reci 11-14)

Budućnost Izraela obećava njihovo vraćanje u Božju naklonost, kad se izgnanici budu vratili u svoju domovinu. (pogl. 8:1-17) Premda su ta obećanja imala djelomičnu primjenu u Zaharijino vrijeme, njihovo potpuno ispunjenje čeka slavno Kraljevstvo Božje, kada će sav grijeh, tuga, i nepravda biti stvar prošlosti po čitavoj zemlji. (Iza. 35)

Postoji još mnogo poteškoća danas za Izrael isto tako kao i za druge iz ljudske obitelji koji žele blagoslove mira i pravednosti. Međutim, mi smo utješeni s obzirom na uvjete koji će postojati u budućnosti, budući je Krist učio svoje učenike moliti se, „dodi kraljevstvo tvoje, budi volja tvoja kako na nebu, tako i na zemlji.“ (Luka 11:2) Kakvo li će to vrijeme blagoslova biti za cijelo čovječanstvo!

Pouka pet

Vratiti se Pravednom Bogu

***Ključni redak: „Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima. To je, doista, Zakon i Proroci.“
Matej 7:12***

***Izabrani tekstovi:
Malahija 3:1-10,
Matej 7:12***

VELIKI DIO onoga što prorok Malahija bilježi je opis nastavljene zloće kod Izraela nakon povratka iz Babilonskog zarobljeništva. Svećenicima je posebno omaknulo štovati Boga dajući prinose sa manom i bili su upozoreni da se pokaju. Osim toga, oni su zanemarili božanske uredbe, razvodeći se od svojih žena koje su ostarile, i zatim se ženeći sa mlađim poganskim ženama. (pogl. 1 i 2)

Osim ukoravanja Izraela zbog njihove tvrdoglavosti kao Jehovin glasnogovornik, Malahija je također prorekao buduće aspekte Božjeg plana. „Evo šaljem glasnika da put preda mnom pripravi. I doći će iznenada u Hram svoj Gospod koga vi tražite i anđeo Saveza koga žudite. Evo ga, dolazi već - govori Jahve nad Vojskama. Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska i tko će opstati kad se on pojavi? Jer on je kao oganj ljevačev i kao lužina bjeliočeva. I zasjest će kao onaj što topi srebro i pročišćava. Očistit će sinove Levijeve i pročistit će ih kao zlato i srebro, da prinose Jahvi žrtvu u pravednosti.“ (Mal. 3:1-3)

Gornje riječi imale su rano i djelomično ispunjenje u službi Ivana Krstitelja, koji je poticao Židove da se pokaju i pripreme da prime Krista kao njihovog Mesiju kod njegovog prvog dolaska. Šira primjena ovog proročanstva odnosi se na djelo Isusovih sljedbenika ovog Evanđeoskog Doba. Njihov zadatak bio je propovijedati među svim narodima radosne vijesti u odnosu na Kristovu prisutnost, koji će vladati nad cijelom ljudskom obitelji u moći i slavi. Posljedica toga će biti razdoblje u kojem će biti izvršavan pravedni sud. (Djela 17:31)

Sveto Pismo ima mnogo toga za reći što se tiče pravde i suda. Kao vjernici koji su ispravno uvježbani Svetim Duhom i načelima pravednosti, mi ne bi smo trebali biti Kršćani koji ne prosuđuju vladanje drugih. Posvećeni vjernici imaju

odgovornost suditi ozbiljnim grijesima i poduzimati odgovarajuće mjere. (1 Kor. 5:9-13) S druge strane Isus je upozorio na sklonost da se vidi manje greške u drugima, istovremeno licemjerno ignorirajući naše vlastite nedostatke koji bi mogli biti puno veće važnosti. (Mat. 7:1-6)

Naš Ključni Redak navodi minimalan standard pravde postupanja s drugima na isti način na koji bi smo željeli da se drugi ophode prema nama. Kako je žalosno u ovom sadašnjem zlom svijetu, da se u znatnoj mjeri izgubilo iz vida čak i ovu osnovnu mjeru poštovanja prema bližnjima.

Oni koji su odani Bogu i koji su Kristovi sljedbenici, međutim, idu preko „Zlatnog pravila“ i oponašaju standard učenja našeg Gospodina koji se odnosi na ljubav. To bi značilo da bi smo trebali biti u takvom skladu sa božanskim planom za čovjekovo spasenje da ćemo željeti potrošiti naše vrijeme, talente, i snagu u ohrabrivanju naše braće u njihovim duhovnim nastojanjima, dok ćemo u isto vrijeme, kako se ukaže prilika, objavljivati Božje kraljevstvo kao lijek za svo zlo i nepravедnost. Neka bi smo svi pokazivali taj duh u iskrenosti i istini. (Ivan 13:34,35; Gal. 6:10)

Patnja i Božja Utjeha

„Blagoslovljen neka je Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog sve utjehe, Koji nas tješi u svakoj nevolji, da bismo mogli utješiti one, koji su u svakoj nevolji, utjehom, kojom nas same Bog tješi. Jer kao što obiluju patnje Kristove u nama, tako i po Kristu obiluje utjeha naša.“ 2 Korinćanima 1:3-5

IAKO JE PREKO naše sposobnosti kao ljudi shvatiti emocije našeg Nebeskog Oca, u Svetom nam je Pismu zajamčeno da on ima sposobnost za patnju i doživljavanje boli. „U svakoj žalosti njihovoj osjećao se i on tužan, ali ih je spasio anđeo lica njegova. U svojoj ljubavi i milosti on ih je otkupio, podigao ih i nosio ih sve dane u davno doba.“ (Iza. 63:9)

Činjenica da je Adam bio neposlušan Bogu uzimajući zabranjeni plod u Edenskom Vrtu nesumnjivo je bila izvorom tuge za svemudrog Stvoritelja. On je stoga učinio pripremu za konačni oporavak čovječanstva od grijeha kroz Janje koje je „koje je žrtvovano, od postanja svijeta.“ (Otkr. 13:8) Zaista Bog je „toliko ljubio svijet“ da je poslao „svog jedinorođenog Sina“ kao sredstvo promicanja vječnog životaza osuđenu ljudsku rasu.

(Ivan 3:16) Ovaj čin odražava njegovo nedokučivo suosjećanje. Osim toga, kad je pogledao dolje na križ kad je njegov razapeti Sin uzviknuo „dovršeno je,“ Bog je zasigurno uvelike patio.

TERET VODSTVA

Brojni Starozavjetni sluge Božji trpili su ozbiljno. Sveto Pismo pruža općeniti opis toga što su neki od njih kao klasa pretrpjeli. „A drugi pogrde i udarce podnesoše, pa još okove i tamnice; Bili su kamenovani mučeni, prepiljeni, posječeni od mača pomriješe; obilazili su u ovčjim kožusima, u kozjim kožama, u oskudici, u nevolji, u sramoti.“ (Hebr. 11:36,37)

Kao jedan od slugu Nebeskog Oca, Mojsije je bio pozvan od Boga da vodi djecu Izraelovu iz Egipatskog sužanjstva u Kanaan. U Egiptu su kao narod, trpjeli duže vremensko razdoblje. Zajedno sa svojim bratom Aronom, on je objasnio Židovima da je Bog pogledao na njihovu nevolju i da je obećao oslobođenje. Uz podršku Izraelskih starješina, i Božjeg jamstva da on bude ostvario njegovu namjeru, Mojsije mora da je bio iznenađen kada Faraon ne samo da nije dozvolio Izraelcima da idu i proslave praznik u pustinji, nego je u konačnici prouzročio da Izraelski nadzornici budu kažnjeni udarcima zato što nisu ostvarili to da narod napravi svoju dnevnu kvotu opeke nakon što je kralj odlučio da im više neće biti davana slama u tu svrhu. (2 Moj. 4:28-5:14) Zbunjen i smeten, Mojsije

se,, obrati Gospodu i pomoli se: "O Gospode, zašto navuče toliko zlo na ovaj narod? Zašto me posla ovamo? Otkako otidoh k faraonu da pregovaram s njim po nalogu tvojem, muči on narod još gore, a ti ne činiš ništa, da izbaviš narod svoj." (pogl. 5:22,23)

Na koncu, nakon što je serija nevolja došla na Egipćane, Mojsije je odveo Izraelce u sigurnost kroz Crveno more u pustinju Šur. Kad su došli u Maru, tamo je bilo vode ali je bila previše gorka za piti, i narod je mrmljao protiv Mojsija. Bog je zatim dao upute Mojsiju za zaslađivanje vode bacanjem drveta u nju tako da je bila ukusna. (2 Moj. 15:22-25) Tog trenutka mora da mu je bilo jasno da će imati mnogo, mnogo poteškoća u ophođenju sa Izraelcima. Sveto Pismo ukazuje na neke od kušnji koje je pretrpio tijekom četrdeset godišnjeg razdoblja lutanja pustinjom, premda u Bibliji nije naveden svaki slučaj Izraelskog buntovnog duha.

U 4. Mojsijevoj 13 i 14, kada su se Izraelci približili Kanaanu, dvanaest uhoda bilo je poslano da izvide zemlju. Izuzev Jošue i Kaleba, ostaloj desetorici nedostajalo je vjere i rekli su da bi invazija bila previše opasna, i da bi poraz s njihove strane bio izvjestan. Oni su počeli mrmljati protiv Mojsija i Arona, skovali su urotu, i odlučili da budu izabrali drugog zapovjednika da ih vodi natrag u Egipat. Bogu to nije bilo po volji, i on je rekao Mojsiju da se sprema poslati pošast da ih uništi. Međutim, mi vidimo Mojsijevu plemenitost, kad se

molio da Izraelcu budu pošteđeni. Nebeski je Otac na koncu poslušao Mojsijevu molbu, međutim zbog toga što mu je narod često bio neposlušan, on je ukazao da oni budu četrdeset godina lutali pustinjom, sve dok oni odrasli koji su odbili ići u zemlju ne budu bili mrtvi. On će uvesti njihovu djecu Kanaan, i Jošuu i Kaleba, koji su dali dobar izvještaj, također.

Četvrta Mojsijeva 20:7-13 bilježi Mojsijev grijeh kada je propustio govoriti stijeni kako mu je Bog zapovjedio, nego ju je suprotno od toga udario po drugi puta. To je, premda imajući predodžbeni značaj, rezultiralo s tim da mu je bio uskraćen ulazak u Obećanu Zemlju. Neposlušnost Božjim zapovjedima nikada ne može biti opravdano. Međutim, mi se pitamo, nije li nagomilana težina mrmljanja Izraelaca protiv njega tolike mnoge godine možda bila doprinoseći čimbenik teškom grijehu ovog krotkog sluga kada je pretpostavljao da može izvesti vodu pod svojim uvjetima, umjesto pridonoseći vjernu poslušnost Nebeskom Ocu.

BOŽJA POSEBNA BRIGA ZA NJEGOVE SVECE

„Kao što je otac milosrdan sinovima svojim, tako je Jehova milosrdan onima koji ga se boje.“ (Ps. 103:13) Razmatrajući ovaj tekst, kakvu blagoslovljenu perspektivu mi možemo dobiti kada gledamo na to koliko se mnogo naš Nebeski Otac brine za svaki naš interes. Gospodinov posvećeni narod živi po cijeloj zemaljskoj kugli. Kada

poplave, uragani, tornada, zemljotresi ili druge prirodne katastrofe udare, braća se općenito raspituju o tome kakva je situacija među prijateljima koji žive na područjima koja su desetkovana s nekima od tih okolnosti. Kako smo zahvalni, kada nam, u većini slučajeva, natrag dođu vijesti da braća nisu bila toliko teško pogođena.

Premda teška iskustva dolaze na Gospodinov narod, Bog nas nikada ne napušta, niti nas ostavlja. (Hebr. 13:5) Međutim, ostanemo li u njemu, on će utjecati na naše živote što god da nas snađe za našu najuzvišeniju duhovnu dobrobit, u skladu sa svojim vječnim naumom za nas kao nova stvorenja.

Kao vjernici mi smo bili prihvaćeni kao sinovi Božji kroz Krista Isusa. Međutim, mi moramo biti svjesni naših tjelesnih nedostataka i nesposobnosti da vršimo njegovu volju savršeno. Naš neuspjeh na toliko mnogo područja mogao bi biti uzrokom obeshrabrenja, da nije svjedočanstva iz Svetog Pisma da mi imamo jedinstveni položaj pred Ocem. On nas ne odbacuje jednostavno zbog naših nesavršenosti. „Nema dakle, sada, više nikakve osude za one koji su u Isusu Kristu.“ (Rim. 8:1) Kako je dragocjeno ovo jamstvo!

PAVLOVE PATNJE

Nakon njegovog dramatičnog obraćenja u Kristovog sljedbenika, Gospodin je obavjestio Ananiju da će Apostol Pavao izdržati mnogo patnje

zbog njega. (Djela 9:16) Pavao kasnije nabraja neka od iskustava s kojima se susreo tijekom svoje službe. „Poslužitelji su Kristovi? Kao mahnit govorim: ja još više! U naporima - preobilno; u tamnicama - preobilno; u batinama - prekomjerno; u smrtnim pogiblima - često. Od Židova primio sam pet puta po četrdeset manje jednu. Triput sam bio šiban, jednom kamenovan, triput doživio brodolom, jednu noć i dan proveo sam u bezdanu. Česta putovanja, pogibli od rijeka, pogibli od razbojnika, pogibli od sunarodnjaka, pogibli od pogana, pogibli u gradu, pogibli u pustinji, pogibli na moru, pogibli od lažne braće; u trudu i naporu, često u nespavanju, u gladu i žeđi, često u postovima, u studeni i golotinji! Osim toga, uz drugo, salijetanje svakodneвно, briga za sve crkve.“ (2 Kor. 11:23-28)

Kao posljedica njegove revnosti za Gospodina, Pavao se susreo s mnogo protivljenja od Židova, koji su ga željeli ubiti. Međutim, zato što je bila Božja volja za njega da svjedoči u Rimu, on je preživio kritično putovanje, uključujući nasilnu oluju i brodolom, kad je putovao s drugim putnicima prema svom krajnjem odredištu. Zbog božanske providnosti, nijedan život od onih koji su plovili s njim nije bio izgubljen. (Djela 27:21-26, 39-44) S obzirom na njegovu vjernost Bogu kroz njegova brojna teška iskustva, Pavao je bio u stanju objaviti pri kraju svog Kršćanskog proputovanja da ga čeka „kruna pravednosti“, isto tako kao i druge

čiji životi daju dokaz potpune odanosti Bogu. (2 Tim. 4:7,8)

KRISTOV PRIMJER

Kristove patnje počele su odmah nakon njegovog krštenja na Rijeci Jordanu, kada ga je Duh odveo u pustinju. Gospodin je očigledno bio toliko zaokupljen sa razmišljanjem, proučavanjem, i molitvom da je postio četrdeset dana i četrdeset noći, tijekom kojih mu se Sveto Pismo otvorilo i on je primio uputu i vodstvo od Nebeskog Oca. Na kraju tog razdoblja, kada je Isus bio fizički oslabljen i gladan, davao mu je predstavio tri iskušenja u nastojanju da ga uhvati u zamku. U svakom od tih slučajeva on se suprotstavio Protivniku i nakon toga su ga anđeli posluživali. (Mat. 4:1-11) Učitelj se pokazao pobjednikom u svojoj početnoj seriji kušnji i ispita!

Tokom cijele svoje službe, Isus je doživio mnogo sramoćenja, protivljenja, i odbacivanja. Međutim on se spremno i strpljivo nosio sa svim tim kao dijelom Božje volje za razvoj njegovog novog stvorenja. Jedan napad na njegov karakter kojeg je Isus izdržao bio je povezan sa njegovim istjerivanjem demona iz žrtve koja je bila nijema. Unatoč tom predivnom podvigu, neki od Kristovih protivnika pripisali su njegovu sposobnost da istjera zlog duha moći Belzebuba, vladara demona. (Luka 11:14-18) Bilo bi apsurdno za pretpostaviti da se Sotona suprotstavljao svojim podređenima

korištenjem svoje moći da ih istjera. Osim toga, drugi su Židovi također istjerivali demone. (redak 19) Koji god izvor moći Isus koristio također bi bio korišten i od drugih koji su to radili. Budući nije bilo osude za nikoga drugog koji je radio isto to, to je bio još jedan primjer nepravednog postupanja koje je naš Učitelj podnio.

Vršenje volje njegovog Nebeskog Oca prouzročilo je da Isus bude potpuno potrošen i fizički istrošen. Dan za danom hodao je prašnjavim putevima propovjedajući, naučavajući, liječeći, i trpeći protivljenje „grešnika protiv sebe.“ (Hebr. 12:3) Aspekt njegovog trpljenja kojeg treba razmotriti bio je umor koji je bio njegov dio zbog takvog zahtjevnog režima.

Zadnji sati našeg Učitelja u tijelu sadrže mnoge primjere osobne tjeskobe. Neke od tih uključivale su nesposobnost njegovih učenika da ostanu budni dok se on molio u Getsemaniju; Judina izdaja; Petrovo odricanje; cjelonoćni udarci i zlostavljanja koja je podnio tijekom civilnih i vjerskih suđenja kojima je bio podvrgnut; njegova potreba za pomoći u nošenju križa na Golgotu zbog smanjene tjelesne izdržljivosti; i poruga i ismijavanja glasno izraženima prema njemu dok je visio na križu. On je pretrpio mnogo za sve nas.

NAŠE PATNJE

„Zaklinjem vas dakle, braćo, milosrđem Božjim, da prikažete tjelesa svoja za žrtvu živu,

svetu, ugodnu Bogu; tako da vaša služba Božja bude duhovna. Ne izjednačujte se s ovim svijetom, nego se promijenite obnovljenjem mišljenja svojega, da kušate, što je volja Božja, što je dobro, ugodno i savršeno.“ (Rim. 12:1,2) Ovaj Biblijski tekst podrazumjeva da će nas vršenje Božje volje koštati nešto ako je naše posvećenje iskreno. Kada više ne slijedimo način života naših bivših prijatelja i više ne radimo stvari koje oni rade a koje su zemaljske prirode, oni bi nas mogli kritizirati. To ispočetka može povrijediti naše osjećaje zato jer više ne primamo njihovo odobravanje. U drugim prilikama, mi ćemo se tjerati da idemo na sastanke kada smo umorni, ali mi svejedno idemo da bi smo bili blagoslov i primili blagoslov, „ne propuštajući svojih sastanaka, kako je u nekih običaj.“ (Hebr. 10:25)

Neki od Gospodinovih dragih takođe pate uslijed protivljenja njihove obitelji prema istini i odbačeni su zbog toga od njihovih rođaka. Neki pate od fizičkih bolesti, međutim i dalje ustraju u svjedočenju o istini unatoč ograničenjima vitalnosti. Ako pojedinac ne može ići na sastanke, ali troši vrijeme čitajući Sveto Pismo, slušajući predavanja, moleći se za drugu braću, ili radeći nešto drugo u povezanosti sa Istinom, nesumnjivo bi zahtjevalo dodatan napor i možda pogoršalo nečije fizičko stanje. Međutim, to bi očigledno bilo primjer trpljenja za pravednost.

Drugi oblik patnje mogao bi biti prouzrokovan nesporazumom između braće kojeg je vrlo teško za riješiti. Koliko god bolno to moglo biti, mi trebamo redovito moliti jedni za druge i tražiti Božje uplitanje u takve stvari, čekajući za dokaz njegovog vodstva.

Neki od Gospodinovog naroda pate zbog kušnji svojstvenih podizanju djece. Dovoljno je teško dati djeci općenito, ispravno vodstvo tijekom ovog zlog vremena u kojem živimo. Međutim za one koji su začeti duhom, ravnoteža između dopuštanja da mladi normalno odrastaju, stavljajući istovremeno pred njih načela pravednosti, može biti osobito izazovno. To je posebno istina kada kada su nečiji sin ili kćer ismijavani od strane vršnjaka ili školskih drugova, smatrajući kako imaju nekakvu čudnu religiju. Kao odrasli, mi trebamo očekivati da doživimo odbacivanje i ismijavanje, međutim kad su naši potomci podvrgnuti takvom postupanju, to je izvor velike boli i roditeljima i djetetu.

POUKE IZ PATNJI

Kao nova stvorenja koja su bila krštena u Kristovu smrt, mi bi smo trebali očekivati da ćemo imati patnje i tjeskobu. (Rim. 6:3-6) Biblijski temelj za naše razumijevanje koristi koje proizlaze iz otud nalazimo u ovim riječima: „I ne samo to! Mi se dičimo i u nevoljama jer znamo: nevolja rađa postojanošću, postojanost prokušanošću, prokušanost nadom.“ (Rim. 5:3,4) Za nas je

neophodno da razvijemo plodove i milosti duha. Ta svojstva nisu razvijena preko noći, ili bez nedaća. Oni koji se dokažu više nego pobjednicima ponijeće sa sobom s onu stranu zavjese jedino njihov karakter. Mi ćemo u tom stanju biti u svu vječnost, posjedujući božansku prirodu. Prema tome, naš Nebeski Otac neće dati besmrtnost bilo kojem biću koje je manjkavo u bilo kojem aspektu Gospodnjeg duha.

„Dolikovalo je doista da Onaj radi kojega je sve i po kojemu je sve - kako bi mnoge sinove priveo k slavi - po patnjama do savršenstva dovede Početnika njihova spasenja.“ (Hebr. 2:10) Naš je Nebeski Otac odredio da treba postojati klasa suosjećajnog velikog svećenika koji trebaju služiti kao sluge pomirenja tijekom Kristove slavne vladavine. Kolektivna iskustva sljedbenika Učitelja u ovom sadašnjem životu dat će im mudrost da se učinkovito nose sa čovječanstvom u Božjem kraljevstvu. Neće biti iskušenja i poteškoća koje su pale na čovječanstvo a koje će biti strane iskustvu tijela Kristovog.

„Kada na te ruku pružim, da lužinom tvoju trosku očistim, da iz tebe uklonim olovo!“ (Iza. 1:25) Ovaj je tekst napisan glede prirodnog Izraela, međutim može ga se također proročanski primjeniti na duhovne Izraelce Evandeoskog Doba. Misao o čišćenju nalazimo posvuda u Bibliji. Na primjer, Malahija 3:3 govori o čišćenju sinova Levijevih „kao zlato i srebro“ tijekom dana Gospodinovog.

Kada smo pohođeni od Velikog Pročišćavatelja, on dopušta da nas dođu iskustvakoja će učvrstiti pravednost u našem biću i iskorijeniti sve tragove bezakonja.

„Jer kad bismo sami sebe sudili, ne bismo bili suđeni. A kad nas sudi Gospodin, odgaja nas da ne budemo sa svijetom osuđeni.“ (1 Kor. 11:31,32) Samoispitivanje i samodisciplina su neophodni aspekti povezani sa držanjem naše žrtve na žrtveniku. Mi trebamo koristiti inicijativu u samo ispravljanju, tako da kroz iskazivanje naše slobodne volje, mi možemo pokazati Gospodinu naša ozbiljna nastojanja da budemo vjerni. Molitve za duhovno vodstvo također su na mjestu, i u onoj mjeri u kojoj postavimo ispravan primjer u našem vladanju, mi možemo biti od pomoći našoj braći na njihovom životnom putu.

Pavao je savjetovao, „Razgovarajte među sobom psalmima, hvalospjevima i duhovnim pjesmama! Pjevajte i slavite Gospodina u svom srcu!“ (Efež. 5:19) Naše bi patnje trebale dozvati osjećaj hvale u našim srcima da nam je bilo dopušteno trpjeti teškoće i nevolje za Kristovu stvar. U mislima nam je činjenica da su Pavao i Sila, nakon što su bili pretučeni i stavljeni u klade u zatvoru u Filipima, bili u stanju pjevati hvale u ponoć toliko glasno da su ih zatvorenici čuli. (Djela 16:19-25) Kakav nadahnjujuć primjer za nas i podsjetnik da naša sposobnost da hvalimo našeg

Stvoritelja pod svim okolnostima svakako zaslužuje njegovo priznanje.

„Ako pak djeca, onda i baštinici, baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo. Smatram, uistinu: sve patnje sadašnjega vremena nisu ništa prema budućoj slavi koja se ima očitovati u nama.“ (Rim. 8:17,18) Ako smo ožalošćeni sa grešnim stanjem svijeta koji nas okružuje, i ako smo dirnuti stanjem nebrojenih milijuna koji pate, koji nemaju ojećaj nade, i ne poznaju Boga, mi bi smo iznad svega trebali željeti da što skorije dođe kraljevstvo i njegovi blagoslovi. Klasa Nevjeste neće biti potpuna sve dok 144 000 pojedinaca ne završe svoj životni put žrtve i patnje. Oni od nas koji su bili pozvani i izabrani, neka bi smo se radovali u prednosti spremnog trpljenja s našim Gospodinom, čak do u smrt, jer to je jedini način da se upotpuni Kristovo tijelo i okonča zemaljska tegobna noć grijeha, patnje i smrti.

KAKO BOG PRUŽA UTJEHU

Kakve god bile naše patnje, Biblija nam jamči da se naš Nebeski Otac brine i da je zabrinut za naše potrebe. „Nije vas zahvatila druga kušnja osim ljudske. Ta vjeran je Bog: neće pustiti da budete kušani preko svojih sila, nego će s kušnjom dati i ishod da možete izdržati.“ (1 Kor. 10:13) Sredstva s kojim bi smo mogli biti utješeni usred patnji uključuju providonosna uplitanja, himne,

Biblijske citate koji sadrže dragocjena obećanja, anđele čuvare koji mogu intervenirati ako smo u opasnosti, isto tako kao i Sveti Duh koji nam omogućuje shvatiti i cijeniti Božja nježna milosrđa prema nama.

Milosrdna piprema dostupna duhom začetim vjernicima je pristup Nebeskom Ocu kroz molitvu. Bog je itekako svjestan poteškoća povezanih sa Kršćanskim proputovanjem. Da bi smo dobili potrebnu snagu za ublažavanje naših tereta i da primimo milost za pomoć u vrijeme potrebe, ohrabreni smo pristupiti Bogu kroz osobno zajedništvo da dobijemo vodstvo i utjehu. „Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svomu Ocu, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.“ (Mat. 6:6)

Drugi aspekt Božje utjehe posvećenim vjernicima je priprema ekklesije, putem koje možemo primiti podršku i ohrabrenje od sučlanova tijela Kristovog, povećavajući tako naš duhovni rast i razvoj. Tokom cijelog Kršćanskog doba, braća su diljem svijeta imala korist iz njihovih proučavanja Svetog Pisma s drugima jednako dragocjene vjere za međusobno izgrađivanje. „Gle, kako je lijepo i kako je ugodno, kad braća u miru stanuju zajedno! To je kao dragocjeno ulje na glavi, što teče na bradu, bradu Aronovu, što kaplje na skut haljine njegove.“ (Ps. 133:1,2) Premda internetski i telefonski sastanci nisu bili na umu psalmiste kad je

napisao ovaj redak, oni koji bi inače mogli biti izolirani danas imaju korist od te pripreme. Kakav je blagoslov dostupnost tehnologije za pobožnu svrhu kada zapažamo kako je zloupotrijebljena od tolikih mnogih drugih iz razloga koji ne slave Boga.

Sažimajući našu pouku, neka bi smo uvijek imali na umu da Bog nije ravnodušan na patnje svog naroda ili svijeta čovječanstva u cjelini koji još nisu došli u savezni odnos s njim. Sveto Pismo ukazuje da su Drevni Dostojnici trpjeli zbog pravednosti i služili kao predivni primjeri vjernosti nama za oponašati tijekom našeg Kršćanskog proputovanja. Božja providnost dopušta nedaće njegovoj izglednoj božanskoj obitelji dok su u tijelu kao sredstvo pokazivanja naše poslušnosti i kristaliziranja naših karaktera.

Nebeski nam Otac također pruža potrebnu milost i različite oblike utjehe da nas podrži kroz ono što bi inače mogle biti nepodnošljive kušnje. Neka bi smo cijenili njegovu mudrost u dopuštanju da podnosimo neophodne lekcije koje će nas opremiti za buduću službu kao dio tog suosjećajnog svećenstva koje će pomoći vratiti čovječanstvo u savršenstvo tijekom te slavne vladavine kraljevstva.

BOŽANSKI PLAN VJEKOVA

Ključ za razumijevanje Svetog Pisma

Svi ljudski planovi propadaju, ali Bog ima plan! To je utješna činjenica uvijek iznova naglašena u najraširenijoj knjizi na svijetu, u Bibliji.

Zašto samo nekolicina doista slijedi Isusova učenja? Zašto se pogani nisu preobratali na Kršćanstvo? Što je kraj svijeta i kada će doći? Što je Sudnji dan i kada ga možemo očekivati? Koje je proročansko značenje sadašnjih kaotičnih zbivanja u svijetu?

To su samo neke od tema u knjizi „Božanski Plan Vjekova.“ Napisana je prije više od jednog stoljeća, no dostigla je nakladu više od osam milijuna na više od 30 jezika. Sadrži više od 350 stranica.



Za više informacija obratite se na donju adresu:

„Svanuće“

M Đurak

Kneza Branimira 18

44 010 Sisak, Croatia

email: info@istrazivacibiblijeuHrvatskoj.com

Mob. 098 199 4362

Obećanja

Evo dolaze dani - riječ je Jahvina - kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim sklopiti Novi savez.

Ne Savez kakav sam sklopio s ocima njihovim u dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske, Savez što ga oni razvrgoše premda sam ja gospodar njihov - riječ je Jahvina.

Nego, ovo je Savez što ću ga sklopiti s domom Izraelovim poslije onih dana - riječ je Jahvina: Zakon ću svoj staviti u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj.

I neće više učiti drug druga ni brat brata govoreći: 'Spoznavte Jahvu!' nego će me svi poznavati, i malo i veliko - riječ je Jahvina - jer ću oprostiti bezakonje njihovo i grijeha se njihovih neću više spominjati.

- Jeremija 31:31-34

Dogodit će se na kraju dana: Gora Doma Jahvina bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova.

K njoj će se stjecati svi narodi, nagnut će mnoga plemena i reći: "Hajde, uziđimo na Goru Jahvinu, pođimo u Dom Boga Jakovljeva! On će nas naučiti svojim putovima, hodit ćemo stazama njegovim.

Jer će iz Siona Zakon doći, iz Jeruzalema riječ Jahvina. On će biti sudac narodima, mnogim će sudit` plemenima, koji će mačeve prekovati u plugove, a koplja u srpove. Neće više narod dizat` mača protiv naroda nit` se više učit` ratovanju.

- Izaija 2:2-4